

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł, półrocznie 8 zł, kwartalnie 4 zł, miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł, półrocznie 6 zł, kwartalnie 3 zł, miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył nadać najmiłostwiej rotmistrzowi w pułku ułanów nr. 4, Tomaszowi hr. Romerowi, i porucznikowi w tymże pułku Janowi hr. Zborowskiemu, godność podkomorzych z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 2 marca b. r. nadać najmiłostwiej radcy nadwornemu i ministeryalnemu w Ministerstwie cesarskiego i królewskiego Dworu oraz spraw zagranicznych, Ludwikowi Dóczyemu, tytuł i charakter szefa sekcyi.

E d y k t.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona na żądanie c. k. generalnej Dyrekcyi austriackich kolei państwowych komisya obchodowa wraz z rozprawą ekspropriacyjną dla projektowanego urzadzania wodociągu dla stacyi Kozowa linii kolei Halicz Ostrów odbędzie się dnia 15 kwietnia 1896 o godzinie 12 w południe na miejscu.

Wykazy gruntów zajęć się mających wraz z planami wyłożone będą stosownie do przepisu §. 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878 (Dz. u. p. nr. 30) w urzędzie gminnym i w kancelaryi obszaru dworskiego w Kozowej przez 14 dni do przejrzania dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w ciągu powyższych 14 dni na ręce c. k. starostwa w Brzeżanach lub przy komisji na miejscu.

Zarzuty spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 21.401.

Obwieszczenie.

Szwajcarski Rząd związkowy w Bernie wzbronil z dniem 4 marca b. r. wprowadzać zwierzęta racicowe (bydło rogate, kozy i świnię) z Austro-Węgier do Szwajcaryi.

Co się podaje do powszechnej wiadomości w skutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4 marca 1896 l. 7.113 i odnośnie do tut. obwieszczenia z dnia 6 grudnia 1895 l. 99.993.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 marca.

Mowa JE. P. Ministra skarbu dr. Billińskiego,

wyłoszona w toku obrad szczegółowych nad budżetem:

(Ciąg dalszy).

Wspomniano tutaj także o podatku giełdowym. Nie wiem, czy mam być zadowolony z tego, co powiedziano po lewej stronie wysokiej Izby, lub z tego, co mówiono po prawej. Wyjątkowo chwalał mnie tym razem po lewej stronie, natomiast z prawej poczytano mi za błąd, iż wniosłem przedłożenie. Rząd i w tym względzie uczynił to tylko, co zapowiedział w chwili objęcia administracyi mianowicie, że podatek giełdowy musi być podwyższony. Nie mogę przyznać, jakobym użył się do należytości skarbowych okazał jakąś trwożliwość lub czuł się zakłopotany. Pytano mnie o termin wniesienia przedłożenia, a ze strony, która obawiała się, aby to przedłożenie nie było szkodliwym dla kulisy zainterpelowano mnie, co sądzę o tej kwestyi. Ja zaś nie wahałem się oświadczyć, że nowy podatek obciąża znacznie niektóre mniejsze kółka giełdowe. Stwierdziłem tu tedy poprostu sam fakt i nic więcej. Powiedziałem także, iż wedle mojego przekonania i w myśl stano-

wczego życzenia Rządu, podatek ten nie będzie już podwyższony a oznaczony on zostanie na 50 ct. Moje tedy oświadczenie w komisji było zupełnie zgodne z przedłożeniem rządowym.

Pan deputowany z Galicyi (W. Dzieńduszycki) mówiąc o podatkach wspominał o różnych nadużyciach, jakie mają zachodzić przy poborze podatków i użalał się także na sposób ich egzekwowania. Chciałbym prosić panów, abyście zechcieli zważyć to, o czem już wspominałem przy innej sposobności, że powoli tylko można, iż tak powiem wychowywać organa zarządu skarbowego w takim duchu, aby mogło być zapewnione humanitarne wykonywanie ustawodawstwa podatkowego. (Brawo!) Wszak Minister skarbu nie może nakazać wprost organom skarbowym, aby nie ściągali podatków. (Wesołość). Może zwrócić tylko ich uwagę, iż należy postępować w duchu ustawy i w sposób ludzki. Rząd zaleciwszy już podobne postępowanie osobnym okólnikiem, o którym zawiadomił także wysoką Izbę, nie może teraz uczynić nic innego, jak wytknąć przy załatwianiu pojedynczych wypadków organom zarządu skarbowego, że wśród tych a tych okoliczności załatwienie nie nastąpiło w duchu wydanego okólnika. Stało się to już zresztą niejednokrotnie. Były wypadki, że niektórzy kontrybucenci zwracali się ze swymi zażaleniami wprost do Ministerstwa skarbu. W wielu razach przekobaliśmy się, że wadze postępowały zupełnie prawidłowo, w wielu zaś, że zachodziła mylna interpretacya ustawy, to też znosiliśmy wydane orzeczenia, nawet wtedy, gdy nabrały one już mocy prawnej. Nie pozostaje zresztą nic innego, jak w ten sposób postępować w pojedynczych wypadkach, a jeżeli p. deputowany użalał się, że Stowarzyszenia spoczywające opodatkowane są podwójnie, i że uciśka się przymysł domowy, to proszę o przytoczenie poszczególnych wypadków. (Dep. hr. Hompesch: Mogę nimi Panu służyć). Będę Panu bardzo wdzięczny. W ostatnich czasach nie nadeszło ani jedno zażalenie, ani jeden rekurs w jednym lub drugim kierunku, a jeżeli nadejdą, to z pewnością jak najciszej będą zbadane. Nie mogę z góry przyrzekać, że słuszność będzie zawsze po stronie kontrybucenta, lecz to

mogę przyrzec, iż orzeczenie zapadnie zgodnie z prawem i słusznością.

Co się tyczy egzekucyi, to przedewszystkiem zwracam na to uwagę, że należytości egzekucyjne i należytości za upomnienie bywają pobierane wedle postanowień ustawy z roku 1870 i Najwyższego postanowienia z roku 1853. Przy zaległościach do sumy 20 zł. i za czas trzymiesięczny nie żąda się tytułem należytości za upomnienie więcej jak 10 centów. Przy uregulowaniu tej sprawy można zejść jeszcze nieco niżej i powiedzieć: nie 10, lecz tylko 5 centów. Chciałbym jednak prosić, aby Panowie, którzy występują z zażaleniami, nie przedstawiali rzeczy w ten sposób, jakoby posłańców, wysyłanych z upomnieniami, potrzeba było opłacać bezustannie dzień po dniu, bez względu jak długo to trwa. Płaci się za pierwsze sześć dni, a skoro należytość wzrośnie do 10 centów, nie liczyć się już dalej aż do ćwierci roku, o ile chodzi o zaległość, nieprzekraczającą 20 zł. Można by zapewne powiedzieć, aby przy minimalnych zaległościach, wynoszących 2 zł., nie nie liczyć za pierwsze 30 lub 40 dni. O tem będzie można pomówić i wziąć pod rozważenie, jednakże zarzut, który na oko okropnie wygląda, jeżeli się mówi: zaległość wynosi 1 zł., a kontrybucent musi całymi miesiącami płacić po 3 centy dziennie, jest niesprawiedliwy, co podobnego bowiem nie zachodzi.

Podniesiono także zażalenie, że egzekutorowie bywają wynagradzani słownie do ściąganych przez nich podatków. Tak jest istotnie. Rząd zamierza przy reformie podatkowej wnieść do Izby przedłożenie o sposobie pobierania i ściągania podatków (oklaski). Przy tej sposobności da się niezawodnie uregulować także kwestyę odszkodowania gmin (oklaski), lecz to stać się będzie mogło w takim tylko razie, jeżeli wysoka Izba uchwali istotnie reformę podatkową.

Poruszono także kwestyę należytości skarbowych. Miałem już zaszczyt zawiadomić wysoką Izbę, że w Ministerstwie skarbu pracują bardzo pilnie nad reformą należytości skarbowych. P. deputowany z Galicyi prawdę powiedział, że nie wielu jest takich, którzyby znali od a do z ustawę o należytościach.

26)

SEWER.

U PRUGU SZTUKI.

Z CYKLU: „TEATR.“

IV.

(Ciąg dalszy).

Po skończonym spektaklu wrzało, za kulisami nagromadziła się takie mnóstwo radości, że mało buda nie została nią rozsadzona.

— Panie i panowie — oświadczył uroczysto Szczerbaty — dziś po potrąceniu kosztów przedstawienia marka wypada po papierku i osmdziesiąt centów na głowę!...

— A co? — zawołał komik, zwracając się do mamy.

— A co? — pytała naiwna, zmieniona w charakterystyczną, pełną dumy i pewności siebie.

Mama nie nie odpowiedziała, lecz spojrziała na komika takim wzrokiem, że aż mu po skórze ciarki przeszły.

— A źle pani — zawołał — że weźmiesz od razu dziesięć blatów i ośm szóstek. Dziesięć schowasz na posag dla córki.

Mama z największą pogardą odwróciła się od komika.

Pieniądże wręczono, dyrektorowa zabrała Hipolita, mężczyźni co do jednego polecili do Hanczla, kobiety na składkową wieczere do żony Szczerbatego, maina tylko obiady dawała.

Janek uszczęśliwiony towarzyszył Dziuni. Za rozpisanie ról dostał od Celestyna trzy papierki, za dwie marki trzy papierki i sześćdziesiąt centów. Z przywiezionymi od księdza, razem wszystkiego miał uciulanych trzynaście guldenów.... Postanowił jako rzecz najważniejszą podzelać sobie buty i kupić stary paltot, który targował od tygodnia.

Smutno było w gościnie u mamy mimo, że Janek robił wesołego. Mama widziała jak na dłoni łajdactwo komika, przeczuwała nędzę i zagrożony los towarzystwa, Dziunia tęskniła za Hipolitem, — w głębi serca troszkę zazdrościła powodzenia naiwnej....

— Dla tego — mówiła z goryczą mama — że widziłaś mantylę ciotki, jej kapeluszy i lornetkę, a głupcy się z tego śmiali i bili brawo, to jej się zdaje, że może robić charakterystyczne?!... Dla mnie była ta rola, lecz ja nie staram się o względy notaryusza. Jeżeli — dodała po namyśle — naiwna da się wziąć na „kawał“, jeszcze pół biedy, spokój potrwa jakiś czas, będzie można żyć.... Lecz jeżeli nie... biada nam! Ja sama wtedy lunę w pysk tego łajdaka.

Inaczej kombinowała naiwna. Umyślnie sama została w Strzelnicy, odcharakteryzowała się wolno, myśla, przebiebrała.... Komik wpadł do Hanczla, wypił kieliszek wódki, zaśmiał się głośno, rzucił parę konceptów i niepostrzeżenie drapnął. Pod samą Strzelnicą spotkał naiwną, podał jej rękę, szli wolno rozmawiając szeptem.

— Ależ to nie wypada — mówiła naiwna. — Przecież ja będę z paniusią i krzywdy ci nie dam zrobić. Zresztą korzystamy z gorączkowej miłości Celestyna. Jestem pewny, że się oświadczy, da słowo i to przy świadku. Czyż potem będzie się mógł cofnąć?...

— Nie chcę korzystać z chwilowej słabości i „kawałami“ zdobywać męża. Chce... dobrze, nie... to nie....

— Ależ kocha, widzi go paniusia w srebrnym świetle księżycy, mknie ku nam.

— Jak on zabawnie chodzi — szepnęła.

— Cicho — odszepnął komik — ale za to jak pisze, jaką ma głowę i jakie pieniądze?!

Celestyn przypadł do idących.

— Nie podziękowałem za wyborną grę, za charakterystycę i za bukiet. Powodzenie nadzwyczajne, miasto rozszalało z radości. Wszystko to winien jestem pani. Wdzięczność moja nie ma granic... to twoje dzieło!...

Wyciągnął rękę, naiwna wyjęła z zarętkawką swoją, uścisknęli się.

— Nikt nie widzi — szepnął Celestyn — nie mamy świadka, okiennice pozamykane, na kominku ogień, zrób mi tę wielką łaskę i chodź!... Chodź mój aniele — dodał ciszej.... Ścisnął jej rękę nerwowo, głos mu drżał utajoną namiętnością i wybuchami radości.

— W wielki dzień tryumfu autorom nie się nie odmawia — powiedziała cicho naiwna. — Lecz czy pan jesteś pewny, że tajemnica będzie dochowana?...

Celestyn zadrżał z radości; obiecujący szept naiwnej upajał go.

— Niech pani spojrzy, na całym rynku żywej duszy! A jeśli jako autor mam prawo ezegokolwiek wymagać, to odrobiny serca i litości.

Wyraz „litości“ powiedział omdlewając, naiwna zajęta miłością do niej Celestyna, wszystko tłómaczyła na swą korzyść....

Stanęli przed drzwiami kamienicy. Okiennice szczelnie zamknięte nie przepuszczały

światła. Zastępca notaryusza wyjął klucz, otworzył drzwi, weszli po cichu.

W mieszkaniu ciepło, jasno, na kominku ogień płonął, na stole zastawiona wieczerza, szampan w lodzie.

— Moja bohaterko — mówił Celestyn zdejmując z naiwnej okrycie — moja sławo, mój ideale!... — Naiwna oczekiwała, aby wyrzekł „moja żono“....

— Nie śmie — pomyślała poprawiając przed lustrem włosy.

Rozpuściła warkocz, ręce uniosła upinając go. Biust i cała jej postać wabiły ponętami młodości. Celestyn oczy wytrzeszczał, oddech mu w piersiach tamowały żądze.

— A więc zwycięstwo — rzekła odwracając się raptownie i prażąc go wzrokiem.

— Zupełne!... zmieniło mnie w czarowanego niewolnika — dodał ciszej.

— Co pan myślisz dalej? — pytała naiwnie, jakby nie do niej mówiono. — Młody Świstalski może autora wyzwąć... Płakałabym i bardzo się bała.

— Dziękuję za współczucie, lecz nie boję się stu Świstalskich... niech wyzywają... Komik odkorkował fiaskę z koniakiem i nalał.

— Na podziękowanie ciotce! — wypił. — Gdyby nie ciotka, komedyi by nie było....

Siedli do uczy. Rozmowa na temat dzisiejszego przedstawienia, gry aktorów, sztuki i sławy autora, na chwilę nie ustawała. Humor był niewyczerpany. Naiwna zmieniła się na pełną sprytu, energii, wdzięku charakterystyczną. Celestyn odurzony promieniami, nalewał komikowi, naiwna usta maczała. Twarz jej oróżowiła się czarująco, oczy nabrały blasku, rzucały dokoła fosforycznym światłem.

(Głosy: nie ma nikogo takiego! Kilku może znalazłoby się!). Ustawa o należnościach jest bezwzględnie trudna. Proszę zważyć, że reforma ustawy o należnościach — nie mówię o reformie taryfy, gdyż z tą można łatwo dać sobie radę — nie jest bynajmniej łatwa albo wcale musi być nawiązana do reformy całego sądownictwa, całego ustawodawstwa o wymiarze sprawiedliwości. Z tego powodu jestem zniewolony jeszcze raz prosić wysoką Izbę aby w latach 1896 i 1897 okazała się w obec Rządu cierpliwa.

Już raz oświadczyłem: gdyby się nie powiedziało w ciągu r. 1897 wniesie do Izby całkowitego przedłożenia, to wniesiemy nowelę a to w celu, o którym zaraz pomówię. Gdyby zaś było możliwe przygotować od razu jednolite, stanowcze dla siebie zupełną całość przedłożenie, wówczas prosiłbym o cierpliwość, gdyż zdaniem moim takie przedłożenie byłoby o wiele korzystniejsze. Co się tyczy ewentualnych nowel, względnie tego, co w tym kierunku ma zawierać także wielka ustawa, to zgadzam się najzupełniej z p. deputowanym z Galicji, że przy przeniesieniu własności pomiędzy żyjącymi należy dla małej posiadłości zaprowadzić pewne ułatwienia, a przy podatku spadkowym wprowadzić rodzaj progresy. Winiem stwierdzić z podziękowaniem, że p. deputowany powiedział: nasz obecny podatek spadkowy jest taki, iż przy mniejszej posiadłości istnieje zbyt wysoki podatek spadkowy, natomiast wielka posiadłość mało stosunkowo jest opodatkowana. Mam to przekonanie, że p. deputowany rzecz tak rozumiał, iż powinien zachodzić odwrotny stosunek, mianowicie, że właśnie podatek spadkowy ma być progresywny.

Co się tyczy podatku spożywczego, to sami panowie mowcy przyznali, że jeżeli chcemy podnieść dochody Państwa nie pozostaje nic innego, jak podwyższyć podatki pośrednie. Skoro przystępujemy do reformy podatków bezpośrednich w tej myśli, że tutaj nie chodzi bynajmniej o interesa finansowe, lecz ma się tylko na oku względy podatkowo-polityczne, a raczej socjalno-polityczne, w takim razie jest rzeczą zrozumiałą, że dla uczynienia zadość wzmagającym się potrzebom Państwa niepozostaje nic innego, jak podwyższyć pośrednie podatki. Rząd oświadczył już i dzisiaj ponownie oświadcza: zmuszeni jesteśmy prosić wys. Izbę o podwyższenie podatku od spirytusu i podatku od piwa. Przytem jednak starać się będziemy uczynić to wszystko w interesie produkcji, czego wymagają różne gałęzie zarobkowe.

A ponieważ Panowie wskazujecie na finansy krajowe i słusznie zwracacie uwagę, że zły stan finansów krajowych nadzwyczaj niekorzystnie oddziaływa na gospodarstwo narodowe, więc powtarzam co powiedziałem już przy innej sposobności, że Rząd zamierza nieograniczać się przy reformie podatków bezpośrednich na przekazaniu krajom sum stosunkowo drobnych, lecz że ma na oku znacznie większe sumy, jakie z podwyższenia podatku od spirytusu i od piwa mają być przekazywane na rzecz finansów krajowych. (Oklaski).

Zajmując bezwarunkowo to stanowisko, że ideałem stosunku byłoby, gdyby podatki przychodowe mogły być przekazywane krajom a czułbym się szczęśliwym, gdybym jako Minister skarbu mógł dożyć wprowadzenia w życie tego zarządzenia; jednak do tego potrze-

ba najpierw reformy podatkowej a powtóre, aby powiodła się próba z podatkiem dochodowym.

Gdy podatek dochodowy wytrzyma próbę, gdy stosunki ułożą się należyte, gdy wszystkie nasze społeczne stosunki, że — tak się wyrażę — złożą się na to, abyśmy mogli mieć podatek dochodowy, wtedy wedle mojego przekonania — naturalnie po dokładnem obliczeniu rzeczy — nie nie stanie na przeszkodzie przekazywaniu krajom podatków przychodowych.

(Dokończenie nastąpi).

Rada Państwa.

(CDLXI. posiedzenie Izby poselskiej).

(J. Gł.) Wiedeń, 6 marca. (Koresp. Gazety Lwowskiej).

Prezydent Chłumecky zagaja posiedzenie o godz. 11 m. 10.

Pos. Gołuchowski bierze urlop na dwa tygodnie.

Lwowski ordynaryat metropolitalny unieki petycyonuje o unormowanie zaopatrzenia wdów i sierot po duchownych unickich.

Pan Minister rolnictwa hr. Ledebur odpowiada na interpelację p. Gessmanna z d. 21 grudnia r. z. w sprawie niebezpieczeństwa zagrażającego pewnej miejscowości w Czechach wskutek rabunkowej eksploatacji kopalni węgla, podrywającej ziemię pod tą miejscowością. Odpowiedź stwierdza, że dnia 11 listopada i 13 grudnia r. z. stoczyły się w kopalni płynne piaski obok filaru pozostawionego przy dozywaniu węgla dla bezpieczeństwa miejscowości, ale stało się to w głębokości 150 metrów pod ziemią, a więc bez bezpośredniego dla niej niebezpieczeństwa. Obserwacje nie wykazują żadnej zmiany na powierzchni ziemi; mimo to zarządziły władze górnicze jak najdalej posunięte środki ostrożności i nie zaniedbują niczego, aby zabezpieczyć miejscowość.

Pan Minister odpowiada na wstępnie na trzy interpelacje w sprawach winniczych.

Na porządku dziennym sprawozdanie komisji górniczej z wniosku Pernerstorfera z projektem ustawy upoważniającej Rząd do uregulowania terminów wypłaty zarobku w górnictwie. Komisja czyni zadość wnioskowi, ale w innej formie; wnosi bowiem aby uchwalić jako osobną ustawę pewien paragraf projektu w sprawie jeszcze za gabinet. hr. Ledebur przez byłego do niedawna Ministra rolnictwa Falkenhayna. Treść jego jest ta, że dozorcami i robotnikami górniczymi ma się wypłacać zarobek co najmniej raz na miesiąc, a przy wystąpieniu ze służby obrachunek przedsięwzięć natychmiast; pretensje przedsiębiorcy lub osoby trzeciej do dozorców lub robotnika nie mają być przeszkodą w wystąpieniu ze służby. Oprócz tego Rząd ma być upoważniony ustanawiać ewentualnie jeszcze krótsze terminy wypłaty.

Pos. Pernerstorfer godzi się na wniosek komisji.

Pos. Falkenhayn (były minister) głosować będzie przeciwko wnioskowi komisji, a nie obawia się, iżby go za to okrzyczano nieprzyjacielem robotników, boć on sam wnio-

przed czterema laty ten projekt dotychczas pogrzebany w komisji, z którego dzisiaj wniosek jest prawie dosłownie odpisany. Nie podoba mi się — powiada mowca — że z ustawy, która miała zapobiedz przeróżnym sporom między przedsiębiorcami a robotnikami górniczymi, wyrwano jedyny paragraf pod naciskiem zwojy robotników. A nadto wypłata w terminach krótszych od miesięcznych, którą dodała komisja do paragrafu mojego projektu, byłaby dla samych robotników szkodziła; byłaby to strata czasu, a więc i pieniędzy. Z wypłat w krótszych terminach nie byłoby zysk tylko agitatorowie, zowiący się przyjaciółmi robotników i szynkarze; agitatorowie dla tego, że przy każdej wypłacie terroryzm ich wyciska z robotników przeróżne datki na dzienniki socjalistyczne, na agitaację, na fundusze strajkowe, na wsparcia dla rodzin robotników uwieczonych za zbrodnie i t. d. Im częściej przypadają wypłaty, tem większe te podatki, za pomocą których agitatorowie krzewią niezadowolenie między robotnikami własnym ich kosztem. Szynkarzom zaś częste wypłaty są wielce pożądane, bo przy każdej wypłacie kwitnie pijatyka. Rząd dawniejszy wniósł dwa projekty ustaw: w r. 1891 projekt o stowarzyszeniach górniczych, którego agitatorowie nigdy nie popierali, wiedząc, że wspólne narady przedsiębiorców z robotnikami rozświeciłyby niejedną sprawę, rozwiązałyby niejedną fałsz, a więc uchyłyby pola agitacji; a w r. 1892 projekt o wielu trudnych sprawach, o książeczkach robotniczych, o świadczeniach, o wypłatach, o rozwiązaniu kontraktu robotniczego w górnictwie. Z tego drugiego projektu wyrwany jest dziś §. 21, aby złożyć go w ofierze znowiu karwińskiej, aby uświetnić znowu, której wielu robotników wcale nie pragnęło; aby agitatorom dać sposobność popisania się sukcesem ustawodawczym. Ze wielką częścią robotników nie zgadza się na znowu, wypływa z protokołu, w którym użalają się na przesławianie i proszą o opiekę przed terroryzmem; bo gdy udają się na robotę, napadają ich zamaskowani lub przebrani za kobiety sprawcy znowy żerdziami i widłami, aby nie dopuścić do kopalni. (Pos. Pernerstorfer wciąż wykrzykuje, że to protokół podrobiony i t. d. Na to mowca odpowiada). Jest to protokół spisany w sądzie frysztaeckim; umyślnie w sądzie, a nie w starostwie, bo starostwa są socjalistom podejrzane. Ponieważ owe dwa projekty dość długo już są w Izbie, przeto czas już zająć się nimi. Dlatego czynię wniosek: Poleca się komisji górniczej, aby natychmiast zajęła się rzeczonymi dwoma projektami i aby jak najrychlejš zdała Izbie sprawę. (rawa)

Pan Minister rolnictwa hr. Ledebur oświadcza, że godząc się przed kilkoma dniami na uznanie wniosku pos. Pernerstorfera za pilny, uczynił to z wyraźnym powołaniem się na akcję rozpoczętą w duchu wniosku przez Rząd dawniejszy; zresztą kwestya pilności to formalna tylko strona sprawy. Uczyniono — mówi Pan Minister — zarzut, że w pierwszej dyskusji nad wnioskiem nie oświadczyłem się co do merytorycznej strony sprawy. Pominąłem wówczas stronę merytoryczną umyślnie, aby nie dawać pozorów, jakoby uważałem wniosek za ustawę specjalną *ad hoc*, za wywołaną niepokojami robotników karwińskich, za jakąś chęć ją uważać sam wnioskodawca. W komisji jednak oświadczy-

łem, że Rząd zgadza się na ustawę w tej formie, w jakiej projektuje ją komisja, bo ta forma nie jest czem innym, jak streszczeniem dwu paragrafów, które wyszły z inicjatywy Rządu dawniejszego. Wolałbym, żeby parlament zajął się całym projektem rządowym z roku 1892; ale ponieważ kalendarz parlamentarny mało pozostawia widoków, izby ów projekt mógł w tym jeszcze okresie ustawodawczym dojść do skutku, przeto zgodziłem się na wniosek komisji górniczej. Zawarta w nim ustawa ma skutkować zapobiegawczo; zastrezgam się atoli, przeciw żądaniu, żebym ja lub któryś z przyszłości Minister rolnictwa korzystał z nadanej mi nią władzy arbitralnej (ustanawiania krótszych terminów wypłaty) podczas zwojy robotniczej. Zmowa oznacza stan wojenny, a w stanie wojennym może Rząd spełniać tylko *officium boni viri*, pośredniczyć między przedsiębiorcą a robotnikami; wkrazać imperatywnie w takiej chwili, tego odmówi każdy Minister. Pos. Pernerstorfer mówi, że taka neutralność Rządu podczas zwojy oznacza już stronniczość na rzecz przedsiębiorcy; ale schodzić ze stanowiska neutralnego w duchu pos. Pernerstorfera oznaczałoby stronniczość na rzecz robotników. Pan Minister zwalcza następnie twierdzenia tegoż posła, jakoby w Karwinie panował wielki ucisk robotników; a nakoniec w obec utyskiwania, że ustawa o inspektorach górniczych ugrzęzła w Izbie wyższej, powiada, że o wiele więcej ubolewać trzeba, iż projekt wniesiony w roku 1891 przez hr. Falkenhayna, co do zorganizowania cechowych stowarzyszeń górniczych, ugrzęzł w komisji Izby poselskiej. To też uprasza Pan Minister Izbę, aby jak najrychlejš zajęła się tym projektem; bo nie dzisiaj ustawa mająca tylko znaczenie przejściowe, lecz ustawa w myśl projektu z roku 1891 będzie doniosłym czynnikiem socjalno-politycznym. (Brawo, brawo).

Pos. Kupelwieser (z lewicy, starszy radca górniczy) oświadcza się przeciw wnioskowi komisji; parlament i Rząd nie powinny dać wymuszać na sobie takich ustaw. Natomiast oświadcza się mowca za rezolucją pos. Falkenhayna

Pos. Süßs zgadza się na mowę posła Falkenhayna od pierwszego aż do ostatniego słowa; ubolewa tylko, że nie wygłosił jej w pierwszej dyskusji nad wnioskiem Pernerstorfera, bo wtedy parlament nie byłby znalazł się w tej przykrej sytuacji, jaką wraz z Rżdem sam sobie stworzył, uznając wniosek ów za pilny. Rząd uległ żądaniu pos. Pernerstorfera. Pernerstorfer zaś czyni, co chce *Arbeiter Ztg.*, a czego ona chce, to dotychczas znaczy powszechnie jej redaktor. (Głosy: żyd, dr. Adler!). Łatwo tedy pojąć, jak ten N. N. rośnie w zarozumiałość, widząc, jaki się mu nadaje wpływ na sprawy Państwa. Pos. Pernerstorfer umotywowował swój wniosek tak, że zdradził się z nieświadomością sytuacji w Karwinie. Powiedział bowiem, że znowa robotników powstała w skutek niewypłacenia zasług w krótszych terminach, a tymczasem to nieprawda. Przyczyna znowy jest wcale inna. Jedną z najmniejbezpieczniejszych kopalni jest tak zwana Gabrieli, należąca do Najdost. Arcyksięcia Fryderyka; zajmuje ona najpierwsze miejsce co do niebezpieczeństwa wybuchu gazów. Od lat 25 kierownikiem jej jest inżynier Pföhl, który tylko surową karnością odwraca katastrofy od kopalni i jej robotni-

Celestyn wpatrywał się w komika, który dużo jadł, dużo pił, a mało mówił. Nareszcie zrozumiał spojrzem — sięgnął do kieszeni, wyjął cygarne, otworzył. Okazało się, że nie ma cygar — również ich nie miał Celestyn. Komik się zerwał z gotowością polecenia po nie. Naivna była tyle naiwną, że się niczego nie domyślała.

Komik rad z siebie pędził do Hanczla połączyć się z wesołą drużyną, za której towarzysztwem przepadał.

— Ja zrobiłem swoje — powtarzał — i nie sobie nie mam do wyrzucenia. Sumienie mam czyste, jak bursztyn. Teraz kolej na naiwną, zrobi co się jej podoba, lub co się podoba Celestynkowi.

W pierwszej chwili naiwna nie uczuła nieobecności komika, rozbawiona śmiała się i trzepotała, aby jak najwięcej wysać słodyczy z wesołości tego świata. Za chwilę jednak ciekawe, o złotych ognikach oczy Celestyna, przyprowadziły ją do przytomności. Obejrzała się; strach ją przejął.

— Bończa nie wraca? — rzuciła pytanie, głos jej drżał.

— Nie wróci — odpowiedział Celestyn cicho.

— Co?...

— Droga, ukochana, jedyna — ujął ją za rękę, chciał objąć w pól.

Dziewczyna zerwała się i odepchnęła go.

— Jesteś moją, musisz być moją, będziesz moją! — pochwylił ją, przycisnął szukając ustami jej ust.

Wydobyła wszystkie siły, wyrwała się, uciekając na drugą stronę stołu.

Błada, przerażona, ciężko oddychała.

— Domyślam się, żem wpadła w zasadzkę zastawioną przez tego nikczemnika co

uciekł i pana, który równie nędznie postępuje jak on.

— Ja? — odpowiedział zdraśnięty w swej obrażonej dumie. — Przyszłaś do mnie na kolację... a więc?!

— Milcz — krzyknęła. Oszukałicie mnie ciągnąc do siebie. Bończa miał być stróżem mej niewinności. Przyszłaś, gdyż przysięgał, że mnie kochasz uczeiwie i uczeiwie masz zamiary.

Celestyn się roześmiał szydersko.

— Zapraszać narzeczoną do własnego domu na wieczerek z szampanem, to nadto oryginalne.

— Zbieszczeszczasz mnie, dlatego, że jestem sama, zdana na oszustwa takich łotrów jak Bończa i pan!... Puszczaż mnie!

Celestyn rozwinął ramiona.

Dobrze zagrała rolę oburzonej enoty, a teraz dosyć tej komedyi — zaspiewał: Chodź luba chodź... na łono me!

Dziewczyna przyskoczyła do okna

— Jeden krok, a okno wybiję, roztworzę okiennicę i zawołam ratunku. Łotry rozdzieliliście między sobą rolę, żeby biedną dziewczyną skrzywdzić, a potem za drzwi wyrzucić, ale ja nie jestem głupią głęsią, potrafię się bronić.

Celestyn rozumiał niebezpieczeństwo, wyprostował się dumnie i wskazując drzwiami ręką, rzekł sucho:

— Jesteś wolną!

— Zakiet, zarekawkę, kapelus! dała rozkaz. Celestyn przyniósł, położył blisko okna na krześle i odsunął się.

Naiwna odrazu zmieniona w tragiczkę, ubierała się gorączkowo, oczy jej świeciły jak u pantery. Celestyn milczał wyniośle.

— Proszę mi zrobić miejsce i drzwi otworzyć — zawołała tonem wyzywającym.

Celestyn otworzył drzwi, cofnął się, przeszła do sieni rzucając jeden wyraz:

— Podli!... — trzasnęła drzwiami, wybiegła na rynek, odetchnęła całą pierśią, zając zemdła do komika, pogardła do Celestyna.

— Tego nikczemnika ukarzę, a tobą głupcze, pogardzam. Dałam durniowi wielkość, upojenie, sławę, oddałabym mu nawet rękę, a on za to chciał mnie zbieszczęścić. Kto, ale taki błazen...

Zaczęła go w uniesieniu gniewu podrażniać.

— „Trudno narzeczoną zapraszać do siebie na wieczerek“... i śmiał się idyotycznie robiąc wielkiego pana... osioł, amant z małego miasteczka, lowelas bocheński, myślał, że trafił na głupią jak on sam. Przypieszyła kroku, pustka i cisza na ulicy przeraziła ją.

— Czekaj — pogroziła komikowi — zrobisz na mej czci, naciągnąłeś tego głupca, ale ci to na zdrowie nie wyjdzie. Łajdak zaklinał się na wszystkie świętości, że się ten gap kocha we mnie na umór, że pragnie, abym została jego żoną?! Ty drabie, nauczę ja ciebie rozumu...

Wzburzona wpadła do swej izdebki, lecz spać nie mogła. Zagotowała na maszynie wody, zrobiła herbatę, piła, rozmyślała. Samotność ją rozmarzyła. Zimno, pustka, smutek, rozbierały ją...

— I za co nami poniewierają — szepotała — za co?... Czy za to, że ich bawimy i rozweselamy.

Zamyśliła się, wpatrując w światło lampy, upokorzenie ją dręczyło.

— Pewnie ten głupiec będzie się chwalił po mieście, że byłam u niego całą noc, komik mu będzie potakiwał. Czekajcie połamie wam szyki,

Wpadła w zadumę.

— Ciężko sierocie, ciężko być aktorką i uczeiwą dziewczyną w takim otoczeniu, wśród takich ludzi.

Wrzasa zemstą, sieroctwo wydobywało z niej rozczulenie spazmatycznym śmiechem gniewu i spazmatycznym płaczem nad własnym losem. Jeszcze się nigdy nie czuła do tyła nieszczęśliwą i osieroconą.

— Dziwna ma matkę i obrońców... a ja?...

Otrząsnęła się, uderzając pięścią w stół.

— Nie dam się! — zawołała nerwowo, rzuciła się na łóżko, młodość i zmęczenie zwyciężyły — zasnęła.

Nazajutrz o dziesiątej rano rozpoczęła się próba z „Grzeszków Babuni“. Naiwna umyślnie się spóźniła, aby zastać za kulisami razem wszystkich. Grało w niej, nerwy szarpały sercem, szła szybko, lecz co kilkanaście kroków stawała chwytając w płuca powietrze. Przed drzwiami strażnicy zatrzymała się, aby zapanować nad sobą i uspokoić się.

Weszła na schodki, klanek pocisnęła, drzwi odsłodziły, na scenie stał komik. Szczerbiec i mama — za kulisami reszta towarzysztwa.

— Czekamy! — zawołał Szczerbaty.

— Zaczyna się awantura — szepnęła mama.

Naiwna straciła siłę panowania nad sobą, blada, pewnym krokiem, szła na komika. Wystraszony cofnął się.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

ków; ten sam Pfohl, którego pos. Pernerstorfer tak zbezczeszcza, powtarzając oczerniające artykuły z *Arbeiter-Ztg.*, pisane przez pewnego agitatora socjalistycznego, który z Krakowa przybywszy, osiedlił się w Karwinie. Jeden z robotników „Gabrieli” chciał przymusić robotników szybu sąsiedniego do święcenia dnia 1 maja; ci wnieśli skargę przeciw niemu; Pfohl wydalil go ze służby.

Z podobnej przyczyny musiał wydalic później pewnego dozorcę maszyny. Odtąd rozpoczęła się namiętna agitacja przeciwko Pfohlowi i jego zastępcy. Nazwano ich „łysym psem” i „chudym psem”; plakatami grożono im i rodzinom ich ukamienowaniem. To nazywa pan pos. Pernerstorfer nierozważnymi słowami. Sąd skazał sprawcę na kilka miesięcy więzienia. A teraz żądają agitatorowie i zwolennicy socjalistów, żeby Pfohl przyjął tych ludzi znowu do służby w tej najniebezpieczniejszej z wszystkich kopalni! (*Stuchajcie, stuchajcie!*). Czy to być może, żeby do kopalni, która równa się minie prochowej, wpuszczono takie żywioły? A ponieważ ich Pfohl nie przyjął, przeto odbywa się teraz po dziedwieg i dziedwieg zgromadzeń na dzień, na których bywa 500 do 1000 osób; niebezpieczeństwo osobiste doszło w Karwinie do tego stopnia, że napady na urzędników i slug są na porządku dziennym; wszyscy inżynierowie mają na stole rewolwer i nie wychodzą bez rewolweru. Sami robotnicy, którzy nie chcą należeć do znowy, są napadani i kaleczeni i udają się o opiekę do sądu fryszackiego. Pos. Pernerstorfer powiedział, że pewnie znowu krew popłynie. Już popłynęła ale nie od wojska, lecz od ciosów współrobotników. Jednego robotnika ubito na śmierć, dwu innych ciężko pokaleczono. A teraz proszę wys. Izbę: czy z tą sytuacją zgadza się to, co pos. Pernerstorfer powiedział na umotywowanie wniosku? Uchwaliłiście panowie pilność wniosku jego, więc spełnijcie ten kielich, któryście sami sobie natorczyli; uchwalcie ustawę, która sama w sobie jest nieszkodliwa, ale wskutek towarzyszących uchwał okoliczności staje się ustawą wielce niebezpieczną. (*Huczne brawa i oklaski!*).

Komisarz rządowy, starszy radca górniczy Zechner przedstawia na podstawie autentycznych sprawozdań prawdziwe przyczyny znowy robotników w Karwinie, wykazując, jak nieprawdziwe są twierdzenia Pernerstorfera; zaznacza, że urzędnicy kopalni w Karwinie tak są już zropaczoni „łysymi agitatorami socjalistycznymi, szczególnie wiedeńskimi *Arbeiter-Ztg.*, iż ani do chwili nie czują się bezpiecznymi ani co do własnej osoby, ani co do kopalni i nieoszołomionych jeszcze robotników.

Pos. Menger dowodzi, że projektowana ustawa wymaga uzupełnienia, mianowicie postanowień karnych na odmówienie obrachunku przez przedsiębiorcę przy odejściu robotnika ze służby i na przyjmowanie robotników bez dostatecznej legitymacji. Mowca wnosi dwie poprawki dodatkowe w tym duchu.

Pos. Jax przemawia za projektem, bo projektów hr. Falkenhayna z r. 1891 i 1892 nie możnaby tak rychło uchwalić, choćby Izba rzeczywiście nimi się zajęła.

Pos. Pernerstorfer w szyderczym tonie polemizuje z pp. Falkenhaynem i Süsssem; podtrzymuje wszystko, co mu drudzy wytknęli jako nieprawdę.

Uchwalono projekt komisji górniczej wraz z poprawkami Mengera; przyjęto także rezolucję Falkenhayna.

Poczem podjęto przerwana wczoraj dyskusję nad budżetowym rozdziałem podatków pośrednich, w której pos. Polzhofer w dasadnych słowach, wywołujących napomnienie *ex praesidio*, żąda zniesienia podatku szynkarskiego; a pos. Byk rozwódzi się o akcyzie jako podatku właściwie należącym do miasta, a nie do skarbu Państwa.

Na tem przerwano obrady. Koniec posiedzenia o godz. 4 min. 45. — Następne w poniedziałek.

Sprawy parlamentarne.

Komisja dla reformy wyborczej obradowała w sobotę w dalszym ciągu nad rządowym projektem reformy wyborczej. Na posiedzeniu obecny P. Prezydent Ministrów hr. Badeni i P. Minister dr. Rittner.

W ciągu dyskusji oświadczył dep. Morsey, iż największa część gmin wiejskich oświadczyła się za wyborami pośrednimi; gdyby jednak miały być zaprowadzone wybory bezpośrednie, musiałaby każda gmina być miejscem wyboru.

Dep. Piniński oświadczył się również za wyborami pośrednimi i przeciw ustanowieniu trybunału dla spraw wyborczych. Taki trybunał jest możliwy tylko w państwach zupełnie jednolitych.

Dep. Slavik podniósł, iż przy wyborach pośrednich mogą przejść kandydaci, którzy mają większość praw wyborów przeciw sobie.

Dep. Reiner przemawiał za wnioskiem Brzorada.

Dep. Menger uważał za konieczne ustanowienie trybunału dla spraw wyborczych, oraz wydanie ustawy przeciw nadużyciom przy wyborach i oświadczył się za reprezentacją mniejszości.

Dep. Romańczuk przemawiał za wyborami bezpośrednimi.

Przy głosowaniu odrzucono przedłożony na poprzednich posiedzeniach wniosek ks. Scharzenberga o przywróceniu Sejmom prawa wybierania delegacji do Rady państwa, oraz wnioski pp. Brzorada i Richtera w sprawie wprowadzeniu wyborów bezpośrednich wszystkimi głosami (22) przeciw sześciu. — Za wnioskiem Krausa głosował tylko wnioskodawca. — Projekt rządowy zmiany ustawy zasadniczej o reprezentacji państwa przyjęto 24 głosami przeciw 4.

Z kolei przystąpiono do obrad nad drugim projektem ustawy, mianowicie nad projektem zmiany ustawy wyborczej — i odroczone posiedzenie, uchwalivszy, aby liczne poprawki i wnioski, zgłoszone do tego projektu (mianowicie do §. 8 i 8 b) o miejscu wyboru) przedłożono w druku.

P. Minister hr. Gołuchowski w Berlinie.

Wszystkie dzienniki berlińskie zajmują się podróżą P. Ministra hr. Gołuchowskiego do stolicy niemieckiej. Dowiadują się one, że kierownik austro-węgierskiej polityki zagranicznej zabawi w Berlinie do czwartku. Dnia 7 b. m. przedpołudniem odwiedził cesarz Wilhelm austro-węgierskiego ambasadora Szögyenyiego i konferował z nim czas dłuższy, ogólnym jest domysł, że wizyta ta pozostaje w ścisłym związku z przyjazdem hr. Gołuchowskiego. Jutro, we wtorek odbędzie się na cześć p. Ministra obiad u p. Szögyenyiego, w którym oprócz cesarza i cesarzowej weznają także udział księżstwo Frydrykowie hesey (szwagier i siostra cesarza), kanclerz Hohenlohe i sekretarz stanu (minister niemiecki spraw zagr.) br. Marschall, ogółem 40 osób. Obiad dworski na cześć P. Ministra odbędzie się prawdopodobnie we środę, a we czwartek da kanclerz ks. Hohenlohe wielką ucztę.

Biuro koresp. streszcza artykuł *Köln. Zg.* z powodu wizyty P. Ministra hr. Gołuchowskiego. Czytamy tutaj: Ogólnie wyrobiło się i wzmocniło u nas przekonanie, iż oba potężne państwa sąsiadnie związane są ze sobą wszystkimi swymi żywymi interesami. Dzisiaj nie idzie o formalne odnowienie istniejącego przymierza, które jeszcze na czas dłuższy zachowuje moc obowiązującą. Jasnym wszakże jest, iż cieszyć się tylko można jeżeli urzędowi przedstawiciele tej wspólności interesów szukają sposobności, aby zetknąć się z sobą osobiście i omówić gruntownie wszystkie bieżące kwestje polityczne. Dalszym ciągiem tego co w roku zeszłym nastąpiło w Aussee i w Wiedniu, będzie teraz spotkanie w Berlinie, a jak wówczas tak i z okazji obecnej wizyty austro-węgierskiego Ministra w stolicy niemieckiej stwierdzona zostanie zupełna zgodność przekonań i ten samem uzyskana nowa rekojmia zabezpieczenia pokoju europejskiego. Ciężki cios jaki dotknął wiernego i rycerskiego sprzymierzeńca jeszcze mocniej utrwali przekonanie o potrzebie utrzymania silnej wspólności pomiędzy oboma środkowo-europejskimi państwami i Włochami a ten samem umocnienie, o ile to jest możliwym jeszcze bardziej trójprzymierza. Kto wypowiada odmienne zapatrywanie ten nie zna wewnętrznego charakteru przymierza lub też daje wyraz osobistemu życzeniu. Włochy teraz dopiero mają najlepszą sposobność poznania prawdziwych swoich przyjaciół, a obecny zjazd obu kierowników polityki zagranicznej państw sprzymierzonych z Włochami znajdzie w Rzymie niezawodnie sympatyczny odgłos. Rozumie się samo przez się, że podczas spotkania hr. Gołuchowskiego z ks. Hohenlohem poruszone i omawiane będą wszystkie ważniejsze kwestje Jeżeli tu i ówdzie okazały się pewne trudności w stosunkach z Anglią to natomiast nastąpiło widoczne polepszenie stosunków z Rosją, co może być tylko pożądaniem dla pokojowych celów trójprzymierza.

KRONIKA

Lwów, 9 marca.

— **JE. Marszałek krajowy** Stanisław hr. Badeni, wyjechał wczoraj po południu do Wiednia w sprawach krajowych. Hr. Badeni powróci do Lwowa we środę.

— **Ruszenie lodów.** Wisła w okręgu tarnowskim zamarzała ponownie d. 24 lutego, — poczem wskutek odwilży lody puściły dnia 6 b. m. i odpłynęły przy stanie 234 ctm. po nad najniższy wodostok w Szczecinie.

Na Dunaju powyżej Nowego Sącza stały lody nieoplamane po dzień 5 b. m. Dnia 6. b. m. ruszyły i odpłynęły lody Popradu i Dunajca pod

Nowym Sączem przy stanie 144 ctm. powyżej najniższego, poczem woda opadła o 40 ctm.

Lody Sanu powyżej Przemysła stały aż po dzień 6 b. m. nieoplamane. — Pod Sanokiem lody Sanu ruszyły i odpłynęły dnia 6. b. m., pod Przemysłem dnia 7 b. m. przy stanie 300 ctm. powyżej najniższego a pod Radomyślem dnia 6 b. m. przy niskim stanie wody.

— **Ze świata.** W pięknych salonach pałacu pp. Marszałkowska hr. Badenich, odbył się wczoraj pierwszy świetny raut, na który przybyło osób sto kilkudziesiąt. Dostojna gospodyni z całą uprzejmością robiła honory, w czem w zastępstwie nieobecnego p. Marszałka dzielnie pomagał jej syn Stanisław, który właśnie przyjechał z Berlina. Podczas ożywionego wieczoru przygrywała ślicznie orkiestra pod osobistym kierownictwem kapelmistrza Rolla.

W historycznych apartamentach pałacu ks. Ponińskich, odbył się wczoraj wspaniały bankiet na cześć pary zaręczonych, Edwarda hr. Mycielskiego i panny Heleny Ponińskiej z Wrześni. Na obiad przybyli: pp. Aleksandrostwo Tehorzniocy, ks. Andrzejowie Lubomirscy, pp. Dembowscy, pp. Marchwicy, Stanisławowie i Edward hr. Mycielscy, hr. Marya Ponińska z córką, pp. Romanowie Jabłonowscy, pani Włodzimierzowa i p. Kazimierz Skrzyńscy, Michałowie hr. Baworowscy, hr. Skarbkiowie z córką hr. Pelagią, hr. Jerzowie Borkowscy, hr. Reyowie, p. Chamiec, dr. Ziembicki, starosta Dembowski, hr. Władysław Zamoyski, p. Seweryn Augustynowicz. W końcu obiadu ks. Kaliks Poniński wniósł toast na cześć pary narzeczonej Edwarda hr. Mycielskiego i hr. Heleny Ponińskiej, poczem hr. Stanisław Mycielski w wymownym przemówieniu podziękował w imieniu narzeczonych pijąc zdrowie gospodarstwa, których gościnność znana jest powszechnie.

Wczoraj odbył się także ożywiony i liczny raut u JE. pp. Szymonowiczów.

— **Teatr amatorski.** Trzecie sobotnie przedstawienie teatru amatorskiego w pałacu hr. Potockich, powiodło się także wybornie; ozdobą jego był nadprogramowy śpiew hr. Pelagii Skarbkiowej, która między sztukami odpiewała przednie dwie arye, mianowicie „C'est un rêve” Wellingsa i „Credo in te” Benvignioniego. Jedną z bohaterki teatru, hr. Józefowa Potocka, wyjechała wczoraj do Kairu, gdzie spotka się z mężem, wracającym z wyprawy na lwy i inne dzikie zwierzęta.

— **Odczyt.** Prof. dr. Dembiński mówił wczoraj przed licznym audytorjum w sali ratuszowej: „O stanowisku gospodarstw wobec konstytucji 3 Maja”. Prelegent oparłszy swój wykład barwny wykład na źródłowych danych i ostatnich dopiero czasy odkrytych dokumentach, przedstawił słuchaczom żywo kilka chwil ostatnich przed katastrofą dziejową, na którą złożyło się wiele czynników. Prelegent zebrał obfite żniwo oklasków w podziękowaniu za piękny odczyt, z którego dochód przeznaczył na cel dobroczynny.

— **Przedstawienie Fredrowskie.** Przypominamy, że w piątek dnia 13 b. m. odbędzie się w teatrze przedstawienie Fredrowskie na korzyść lwowskiego Towarzystwa ratunkowego. W programie: 1. Fredro ojciec: „Dwie bliźny”; 2. Fredro syn: „Posażna jedynaczka”; 3. Fredro wnuk: „Stowarzyszenie kobiet wyższych”. Zarówno ze względu na cel humanitarny, jak i z powodu, że będzie to jedyny w swoim rodzaju konkurs trzech pokoleń autorskich — przedstawienie powinno się cieszyć niezwykłym udziałem publiczności.

— **Odczyt „O promieniach Röntgena”,** zapowiedziany na 10 b. m. w Kasynie miejskim, rozpoczyna się o godzinie 7 wieczorem.

— **Instruktor mleczarstwa** dla Galicji, przyjmować będzie interesantów i przyrządy najbardziej używane okazywać we Lwowie d. 11 b. m. (druga środa miesiąca) w gmachu sejmowym, a w Krakowie 17 b. m. (trzeci wtorek miesiąca) w Muzeum techniczno-przemysłowym.

— **Posiedzenie.** Dziś, w poniedziałek o godzinie pół do 7 w sali Tow. sztuk pięknych odbędzie się posiedzenie komitetu zarządzającego raut artystyczny (stary Lwów). Prezesem komitetu jest — jak wiadomo — p. Wł. Łoziński, jego zastępcą p. T. Rybkowski.

— **Okręg lwowski Stowarzyszenia** wzaj. pomocy dyetaryszów i urzędników, składa za naszym pośrednictwem p. Wincentem Wittmannowi, c. k. adjunktowi urzędów pomocniczych sądu krajowego, podziękowanie za dar w kwocie 20 zł., złożony na rzecz tegoż okręgu.

— **Towarzystwo wzaj. pomocy** medyków, urządzi dnia 13 b. m. w sali Narodnego domu na dochód własny koncert, pod artystycznym kierownictwem p. dyrektora Mikulego ze współudziałem pp.: Dąbrowskiej, Setmajer, K. G., chóru Tow. śpiewackiego „Lutnia” i orkiestry 30 p. p. Bliższe szczegóły podadzą afisze.

— **Zarząd główny** Towarzystwa Szkoły ludowej na ostatnim posiedzeniu w dniu 6 b. m. przyjął do wiadomości, że komitet fundacji Kościuszkowskiej na budowę szkoły w Białej przyrzekł zarządowi kwotę 15.000 zł. pod warunkiem, że szkoła nosić będzie nazwisko Tadeusza Kościuszki i pod warunkiem hipotecznego zabezpieczenia, że kapitał będzie zwrócony, gdyby język polski przestał być wykładowym w tej

szkole. Zarząd główny uchwalił więc nadać szkole w Białej nazwę „Szkoła polska imienia Tadeusza Kościuszki”, drugi warunek wypełni zaś po nadejściu wzorów z komitetu Kościuszkowskiego. Następnie uchwalono wybrać komisję, celem obmyślenia organizacji szkoły polskiej w Białej i zapewnienia środków jej utrzymania. W skład tej komisji weszli pp.: dr. Asnyk, dr. Boroński, Gołąb, Parczyński, Trzaskowski, Turcki i Wojtyga. Przyjęto do wiadomości utworzenie się nowego Koła w Półwsiu zwierzynieckim i połączenie Koła męskiego z Kołem pań w Białej. Zatwierdzono uchwałę Koła pań w Krakowie, które postanowiło gminie Wolica udzielić na budowę szkoły zapomogi w kwocie 800 zł., płatnej w ratach rocznych po 100 zł. Koła pań we Lwowie udzieliło pożyczki w kwocie 1000 zł. na budowę szkoły w Łukowcu wiśniowskim. Gminom Warhoły i Horpin, we wschodniej części kraju, przyznano po 100 zł. jako zapomogi na budowę szkół. W końcu uchwalono cytelną w Trzyńcu na Szląsku zaopatrzyć w książki i przeznaczono na ten cel kwotę 10 zł.; szkołę w Żukowej woli (pod Mościskami), zaopatrzone w przybory do nauki i przyznano p. Stanisławowi Polackowski, nauczycielowi w Krzeszowicach, nagrodę za gorliwą i wydatną pracę.

— **Muzykę w obrazach** będą mieli Lwowianie sposobność słyszeć i oglądać na wieczorze, urządzi się mającym w drugiej połowie b. m. Rzeczą w naszym mieście nieznaną, więc z pewnością zainteresować zdoła najszerze grona amatorów muzyki i sztuki. W produkcyjach przyjęły udział najwybitniejsze siły lwowskie; dochód przeznaczono na c-le bardzo humanitarne. Bliższe szczegóły zostaną podane później.

— **Staropolskie święcone.** Oryginalną zabawę obmyśliło Koło pań Towarzystwa Szkoły ludowej. Celem uzyskania dalszych funduszy na budowę szkoły w Łukowcu wiśniowskim, urządza ono w niedzielę przewodnią „Staropolskie święcone”, na którym, przy zachowaniu wszelkich tradycji narodowych, nie brakuje i zajmujących rozrywek. Dla młodszych pomysłano o tańcach.

— **Prof. dr. Nothnagel** z Wiednia, przejeżdżał w tych dniach przez Tarnopol, wezwany do ciężko chorego emer. generała Mereya w Hluboczku wielkim — i odbył konsylium z ordynaryuszem chorego, dr. Eckhardtem z Tarnopola.

— **Z Obserwatorium** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 9 marca godz. 10 rano 1896.

Dnia	Godz.	Barometr mm.	Temperatura °C.	Wiatr		Zachmurzenie nie nie a (0-10) **
				kierunek	siła	
8/3	2 połud.	754-90	+0.2	SW	6	9
8/3	9 wiecz.	752-75	-0.3	W	4	10
9/3	7 rano	749-54	-1.0	W	4	10

Najwyższa temperatura od 9 wieczorem dnia 7 marca do 9 wieczorem dnia 8 marca b. r. była +2.8°C., najniższa -0.0°C.

Opad śniegu w ostatniej dobie 2.0 mm. Barometr opada.

Prognoza: Istotnej zmiany obecnego stanu pogody w następnej dobie nie będzie.

*) Poranne stany barometru są zredukowane do poziomu morza i przy temperaturze 0°C. Chcąc oznaczyć stan barometru dla pewnej wysokości w metrach, należy w ogólności n 11 mm. odjąć.

**) 0 Pogodnie;
9 zachmurzone.
10 całkiem zachmurzone.
1 czyste.

— **Z Izby sądowej.** W ubiegłym tygodniu rozpatrywał trybunał ławy przysięgłych we Lwowie po raz trzeci sprawę braci Smolnickich i wdowy Kościeleckiej z Zubrzy pod Lwowem, oskarżonych o zamordowanie męża Kościeleckiej. Pierwsza rozprawa odbyła się przed rokiem; dnia 7 marca 1895 zasedli na ławie oskarżonych przed sądem przysięgłych: Agnieszka Kościelecka, Jan Smolnicki i brat jego Józef. Z namowy Agnieszki zamordować miał Kościeleckiego jej kochanek Jan Smolnicki, przy pomocy brata Józefa. Agnieszki bronił adwokat p. Jakubowski, Jana adwokat dr. Aleksander Lisiewicz, a Józefa adwokat dr. Zygmunt Lisiewicz. Przy pierwszej rozprawie na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych trybunał zasądził wszystkich oskarżonych na karę śmierci przez powieszenie.

Obrońcy wnieśli zażalenie nieważności do najwyższego trybunału, który zniósł wyrok powyższy i rozpisać kazał nową rozprawę przed trybunałem sądu przysięgłych we Lwowie. Przy drugiej rozprawie, odbytej 20 czerwca 1895, Agnieszka Kościelecka i Jan Smolnicki zasądzeni zostali ponownie na karę śmierci, a Józef Smolnicki uwolniony. obrońcy znowu wnieśli zażalenie nieważności i trybunał najwyższy ponownie zniósł wyrok i rozpisać kazał nową rozprawę, która odbyła się po raz trzeci w ubie-

głym tygodniu przed lwowskim sądem przysięgłych. Przysięgli tym razem 9 głosami uwolnili ich od zbrodni skrytobójczego morderstwa, a potwierdzili pytanie co do zabójstwa jednogłośnie co do Jana Smolnickiego, a 9 głosami co do Agnieszki Kościeleckiej. Na podstawie tego werdyktu zasądził ich trybunał na 6-letnie ciężkie więzienie. Jan Smolnicki przyjął wyrok, a Kościelecka zastrzegła sobie czas do namysłu.

— **Konie dla kawalerii** (remonty), zakupywane będą przez skarb wojskowy na jarmarkach wiosennych, w dniach i miejscowościach w Galicyi, podanych w ogłoszeniu w dzisiejszym „Dzienniku urzędowym“ *Gazety Lwowskiej*.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie, Franciszek Południowski, majster szewski, b. radny miasta, w ostatnich czasach zarządca realności i łaźni im. Duchnickiego, przeżywszy lat 70.

— **Samobójstwo**. Wincenty bar. Dolinański, liczący lat 78, stanu wolnego, kapitalista, odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru, dziś po godzinie 6 zrana we własnym mieszkaniu pod l. 31 przy ul. Wałowej. Powodem miała być długoletnia choroba piersiowa. Zwłoki pozostawiono w mieszkaniu.

— **Z Turki** nam piszą: Dnia 4 b. m. ukonstytuowała się Rada powiatowa w Turce; wybrani zostali: prezesem poseł B. Osuchowski, właściciel dóbr; zastępcą p. Seweryn Brysiewicz, poczmistrz i burmistrz w Turce; do wydziału weszli pp.: Grzegorz Ziembicki, właściciel dóbr; Franciszek Turowski, właśc. dóbr; Franciszek Ławrowski, właśc. części dóbr; Mojżesz Szechter, współwłaściciel dóbr; Stanisław Jaworski, naczelnik gminy Jawora. Wszystkie powyższe wybory dokonane zostały jednogłośnie.

— **Metropolita w letargu**. Z Konstantynopola piszą do *Polit. Corresp.*: W Metynie na wyspie Lesbos zachorował tamtejszy metropolita prawosławny Nicefor Glycas, 80-letni starzec, a przed kilku dniami wieczorem — jak orzekł lekarz ordynujący, umarł. Według ceremoniału, zwłoki przybrane w szaty pontyfikalne, usadowiono na tronie w kościele metropolitalnym, gdzie przez dwa dni i dwie noce odprawiano modły żałobne. Na trzeci dzień jednakowoż ku nieopisanemu przerażeniu duchownych i licznej publiczności zebranej w świątyni, zmarły metropolita powstał z siedzenia i — również przerażony patrzył na obecnych. Metropolita był tylko w letargu i teraz ma się zupełnie dobrze. Gdyby N. Glycas nie był metropolitą, którego dopiero po trzech dniach chowają, byłby zszedł w letargu po grzebanym.

— **Pogrzeb 104 ofiar** wybuchu gazów w kopalniach kopalniach węgla w szybie Kleofas, odbył się w sobotę w Katowicach przy współudziale przedstawicieli władz i licznej publiczności. Prezydent krajowy na Śląsku pruskim i prezydent okręgu opolskiego przysłali wieńce.

Kopalnia Kleofas leży przy Załężu, w powiecie katowickim i jest własnością spółki górniczej Gieschego, do której należy znaczna liczba magnatów z Dolnego i Średniego Śląska. Zapewne będą pamiętali o wdowach i sierotach biednych ofiar, które w ich kopalniach życie utraciły.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. Z powodu chwilowej niedyspozycji dyrektora opery p. Henryka Jareckiego, zapowiedziane na jutro przedstawienie „Roberta dyabła“, odłożono na czwartek.

Jutro „Aida“ z panną de Nunzio w roli tytułowej. Ceny dramatu.

Wieczór kwartetowy. Gal. Towarzystwo muzyczne, pragnąc zadość uczynić obowiązkom swoim wobec muzyki kameralnej, występuje w tym roku z czterema wieczorami kwartetowymi. Wezmą w nich udział jako wykonawcy, profesorowie naszego konserwatorium, programy zaś ułożone już i wystudjowane, obejmą najwspanialsze utwory muzyki klasycznej i najbardziej interesujące kompozycje nowoczesne z działu kwartetów smyczkowych, triów, kwintetów etc. Pierwszy taki „wieczór kwartetowy“ odbędzie się w piątek, dnia 13 b. m., a publiczność nasza niezawodnie pospieszy tłumnie do sali Towarzystwa muzycznego.

Jubileusz

Bratniej pomocy słuchaczy Wszechnicy.

„Nie dla ostentacji ani dla próżnej chwały, jeno dla utwierdzenia starych węzłów koleżeństwa pomiędzy tymi, którzy niegdys w Towarzystwie działali a dla ukrzepienia ducha tych, którym dzisiaj przypadło lub na przyszłość przypadnie w niem i dla niego pracować“ — złożył się według słów przewodniczącego komitetu jubileuszowego, Re-

ktora Uniwersytetu — wczorajszymi jubileusz Towarzystwa Bratniej pomocy słuchaczy Wszechnicy lwowskiej. Szlachetna idea koleżeńskie, wzajemnej pomocy, święciła na nim prawdziwy tryumf. W gronie tych, którzy tworzyli niegdys Towarzystwo, mające uboższymi akademikom dostarczać pomocy w chwilach dla nich najtrudniejszych, — w gronie tych, którzy utworzone już Towarzystwo dalej prowadzili i tych wreszcie, którzy należą do niego teraz, gdy ono w ciągu trzydziestoletniego istnienia, z górą sto tysięcy zł. rozdało pomiędzy potrzebujących kolegów, — idea koleżeństwa, bratniej miłości i pomocy traciła wczoraj abstrakcyjny, oderwany swój charakter, i przybierała kształty tak wyraźne i tak doniosłe, jak doniosła i potężna w biegu lat była jej wartość praktyczna dla szeregu jednostek i dla społeczeństwa, którego członkami te jednostki są dzisiaj.

Jubileusz przybrał tam poważniejszy charakter, że stawiło się nań wielu z pierwszych założycieli i członków Towarzystwa, że przybyli nań także z odległych okolic byli członkowie „Bratniej pomocy“ a ci, którzy osobiście przybyć nie mogli, w listach i depeszach zaznaczyli swój udział. Już na sobotniem zebraniu towarzyskiem uczestników uroczystości (w sali hotelu Imperial) można było widzieć dawniejszych członków Towarzystwa, zasłużonych lub zgoła osiwiłych już w pracy publicznej, obok młodzieży, która nie zasnęła jeszcze rozczarowań życia i z prawdziwie młodzieńczą otuchą spoglądając w przyszłość, ze szlachetnym zapałem garnie się do każdej pracy, głębszą przejętą myślą. Nastrój tego zebrania, na które przybył także Rektor Uniwersytetu krakowskiego, dr. Stanisław Smolka, był bardzo serdeczny a gdy z młodych piersi zabrzmiała studencka pieśń: „Stańmy bracia wraz,“ w duszach starszych „kolegów“ odżyły dawne wspomnienia, zatarte prozą i walką życia a zawsze tak pełne uroku.

Wczorajszy dzień rozpoczęto z Bogiem. W kościele uniwersyteckim, przed ołtarzem św. Mikołaja, celebrował o g. 10 przed południem najstarszy profesor wydziału teologicznego w Uniwersytecie tutejszym, ks. dr. Albert Filarski, uroczystą Mszę św. Podczas nabożeństwa Towarzystwo „Echo“ odśpiewało Mszę Müllera.

W południe liczni uczestnicy obchodu, zgromadzili się w pięknie przystrojonej sali ratuszowej, w gronie gości zajęli miejsca panie. Zebranie zaszczytli obecnością swoją JE. księża Areybiskupi Seweryn Morawski i Issakowicz, wiceprezydent miasta dr. Marchwicki, profesorowie uniwersytetu z rektorem i Balzerem i prorektorem dr. Owiklińskim na czele. Z zaproszonych było też wielu dawniejszych członków wydziału Bratniej pomocy, mężów zajmujących dziś wybitne stanowiska: inspektor radca Bolesław Baranowski, Tadeusz Romanowicz członek Wydziału krajowego, profesorowie dr. Tadeusz Pilat i dr. Roman Pilat, e. k. starosta p. Czesław Niewiadomski inspektor kolei państwowej p. Ksawery Berezowski (prezes z r. 1866) prof. Ludwik Finkel, Ignacy Zakrzewski, pp. Władysław Czaykowski, Franciszek Kuczyński, Aleksander Lewakowski i w. inn. Dzisiejsza brać akademicka zapełniła salę bardzo licznie.

Obchód zgaiał IM. Rektor dr. Oswald Balzer następującymi słowy:

„Imieniem Komitetu, urządzającego obchód trzydziestej rocznicy założenia Towarzystwa Bratniej pomocy słuchaczy Wszechnicy lwowskiej, mam zaszczyt powitać obecnych. Witam naprzód tych, którzy, choć członkami Towarzystwa nie byli, przybyć raczyli na tę uroczystość, ażeby dać świadectwo swojej dlań życzliwości, i za to im szczerem sercem dziękuję; witam też tych, którzy w instytucji tej i przez nią znacznej myśli niegdys służyli lub teraz służą, a tutaj zgromadzili się do apelu, który od niej wyszedł w imię koleżeńskie idei, jaka się w niej zrodziła, a dotąd, widocznie w sercach nie wygasła, na znak, że to hasło, jakie ona sobie wybrała, ukocharli nie tylko przelotnie, w czasie akademickich studyów swoich, ale ukocharli na trwałe i czerzą statecznie.

Naprawdę, jubileusz to już więcej niż trzydziestoletni; bo, zanim Bratnia pomoc zorganizowała się jako Towarzystwo przez władze uznane, ze statutem przez nie zatwierdzonym, istniała już przedtem w rzeczywistości jako spontaniczny przejaw koleżeńskiego zmysłu pośród młodzieży naszej i tej poczciwej dążeń serc jej — niesienia pomocy kolegom uboższymi. Ze zaś ci, którzy tę Bratnią pomoc przedstatutową tworzyli, byli ci sami, lub tacy sami, jak ci, którym się udało przekształcić ją w Towarzystwo uznane, przeto trzeba powiedzieć, że pomiędzy tym okresem dawniejszym, a nowszym, istnieje organiczny związek i łączność wewnętrzna nie tylko co do celów i zadań Towarzystwa, ale i co do substratu z którego się składało; zaczem słuszna, biorąc na wzgląd nie tylko formę zewnętrzną ale samą treść i istotę rozwoju instytucji, datować jej początek od tych czasów, kiedy się pośród młodzieży naszej pojawiają pierwsze ślady zorganizowanej pomocy koleżeńskie. Wiemy zaś, że te ślady są na dzieśnię lat wcześniejsze od formalnego uznania Towarzystwa; możemy tedy mówić o jubileu-

szu właściwie czterdziestoletnim. Ta data jest uwagi godna, bo świadczy, że Bratnia Pomoc jest Towarzystwem najstarszem nie tylko pośród wszystkich istniejących obecnie Towarzystw akademickich lwowskich, czes byłaby nawet, gdyby uwzględnić tylko czas jej formalnego zawiązania, ale w ogóle najstarszą pośród wszystkich Towarzystw akademickich, jakie dzisiaj przy wszystkich wyższych zakładach naukowych polskich, nietylko tutaj we Lwowie, istnieją.

Ale ponadto ma Bratnia Pomoc w tem pierwszym stadium swojego istnienia znaczenie z innego jeszcze względu; bo wtedy niesienie materialnych wsparć kolegom choć było celem głównym, to jednak nie było zadaniem wyłącznym; stanowiąca ona podówczas jedyną ognisko, w którym się skupiała i utwierdzała koleżeńskie pożyte młodzi a są ślady, że już i wtedy nie brakło w niem pracy około wzajemnego pouczenia się i kształcenia; i nawet jeszcze w pierwszych czasach po formalnem zatwierdzeniu statutów Towarzystwa, przed założeniem Czytelni akademickiej, służyło ono przynajmniej częściowo temu ostatniemu celowi. Sfera pierwotnej działalności Bratniej Pomocy obejmowała tedy cały zakres zadań, które obecnie podzieliły się o ba dzisiejsze Towarzystwa akademickie o zasadniczym znaczeniu, t. j. Czytelnia i dzisiejsza Bratnia Pomoc, a obok nich cały szereg innych Towarzystw, które się później z tamtych dwa wyłoniły, przejmując na siebie pewne ślęjsze jeszcze i bardziej specjalne cele do przeprowadzenia. W pierwotnej organizacji Towarzystwa objęty był tedy ogół zadań, jakim dzisiaj służy szereg Towarzystw osobnych, i dla tego słuszna, nazwać tę pierwotną Bratnią Pomoc zawiązkiem i macierzą Towarzystw akademickich polskich we Lwowie — tytuł, sam przez się już zaszczytny i tytuł zasługi rzetelnej, jaką daje każde sformułowanie myśli znacznej, pożytecznej i żywotnej i każde jej urzeczywistnienie; zasługi tem większej, im gęstsza była myśl pierwotna, tem bardziej uznania godnej, że samo jej urzeczywistnienie kosztowało wysiłków wiele i wymagało zwalczania licznych przeszkód.

Wszelako, żeby pozostać tylko przy tem, co „Bratnia Pomoc“ działała i działać mogła w owym szerszym zakresie, jaki jej wyznacza statut z roku 1865, powiedzieć trzeba, że i tutaj ma ona słusne tytuły do zasługi. Naprawdę była dla całego szeregu generacji studenckich szkołą — nie tylko serce, krzewiąc pośród nich współczucie dla niedostatku, potęgując ideę koleżeńskie pomocy dla biednych, ale też była szkołą charakterów, ucząc ich solidarności nie tej, która jest wspólnością działania jednostek, równie silnych, ale tej lepszej i trudniejszej, a przez to tem cenniejszej, w której dla osiągnięcia wytkniętego celu silniejsi podają rękę słabszym, ażeby dojść tam nie tylko sami ale wspólnie z tamtymi, którzy bez nich możeby tam nie doszli; tej solidarności, która w życiu każdego narodu, a naszego przedewszystkiem jest rzeczą najpożądniejszą, bo prócz elementów silnych pociąga do pracy społecznej element słabszy i przez samo już cyfrowe zwiększenie zasobu pracowników pracy tej zapewnia skutek wydatniejszy. Taką szkołą było Towarzystwo dla wszystkich, którzy w niem udział brali; a czem było dla tych słabszych, którzy doń należeli? Było przedewszystkiem moralną dźwignią w chwilach zwątpienia i upadku na duchu, bo spiesząc ze wsparciem w położeniach trudnych stwierdzało, że ta zawsze szlachetna i zawsze pożądana dążność zdobycia wyższej wiedzy, mogąca się rozbić o przeszkody materialne, liczyć może na zrozumienie i na pomoc; było też tarczą przeciwko zgorzknieniu i opuszczeniu rąk w pracy; ostoją, która niejednemu zapewne nie tylko chwilowo, ale przez chwilową pomoc na całe życie uratowała wiarę i zaufanie dla tych wyższych, szlachetniejszych celów, jakie sobie obrał i utrzymała chęć do pracy nad ich urzeczywistnieniem. Wszelako, żeby nawet pominąć to, w czem Towarzystwo krzepiło ducha jednostek, a zapytać tylko, jaki przez działalność swoją przyniosło dorobek dla społeczeństwa, to zapewne i tutaj trzeba będzie mówić o jego osobnych zasługach. Ściśle i dokładnie obliczyć i określić ich nie zdołamy, bo trzeba by wiedzieć, ilu młodych ludzi znalazłoby się w konieczności przerwania i porzucenia studyów, gdyby w Towarzystwie nie byli znaleźli wsparcia w chwilach ciężkich; a wiemy, że statystyki takiej nie ma, ale gdyby była, to liczby jej w dziejach instytucji trzeba by zapisać cyframi złotymi, bo to są ci, których ona dla społeczeństwa i narodu, dla zwiększenia warstwy jego inteligencji, uratowała.

Oto, dlaczego działalność „Bratniej Pomocy“ lubo tylko stowarzyszenia akademickiego, nie ogranicza się ściśle i wyłącznie do sfer młodzieży, ale w skutkach swoich sięga dalej i szerzej, a przeto na zrozumienie i uznanie ze strony społeczeństwa liczyć może i musi. Ale jeśli już sam jej wynik jest rzeczą dodatnią i uznania godną, to tem większą pociechę napawać nas musi zjawisko, że jest „stałym“ i trwałym; że dla tej pracy Towarzystwa znalazła się możliwość nie tylko jej rozpoczęcia, ale i jej kontynuowania przez

okres czasu stosunkowo tak długi. Jeżeli samo założenie „Bratniej Pomocy“ uważać można za szczęśliwy i pożądaną przejaw szlachetnej myśli i znacznej dążności, to czterdziści a choćby tylko trzydziści lat istnienia jej jest dowodem, że myśl sama jest żywotną i żywotną pracą, którą w jej urzeczywistnienie włożono. Po tych kilkudziesięciu latach wiernej służby obranemu hasłu — słuszna zatrzymać się na chwilę, rzucić okiem na ubiegłą przeszłość i rozważyć jej wyniki. Oto geneza i powód dzisiejszego obchodu; o którym jednak pamiętać trzeba, że się złożył nie dla ostentacji ani dla próżnej chwały, jeno dla utwierdzenia starych węzłów koleżeństwa pomiędzy tymi, którzy niegdys w Towarzystwie działali, a dla ukrzepienia ducha tych, którym dzisiaj przypadło lub na przyszłość przypadnie w niem i dla niego pracować.

Po tem świetnym przemówieniu, podnosząc znaczenie instytucji i jej jubileuszu, a uwieńczonem rzęsistymi oklaskami, wygłosił akad. p. Piepes krótkie credo dzisiejszej młodzieży, dążącej we wspólnej pracy ku wspólnym celom na podstawie niezłomnej solidarności koleżeńskie, — poczem pojawił się na estradzie chór sympatycznego Towarzystwa „Echo“ i wykonał zastosowaną do uroczystości kantatę kompozytorki M. Sołtysa do słów St. Rossowskiego. Audytorium ulegając wrażeniu, jakie wywarła ta rzecz głębiej pomyślana, a wykonana wybornie, darzyło i autora (nieo-beenego) i wykonawców szczerymi oklaskami.

Następnie akademik p. Maryan Reiter w odczycie swoim dał wierny obraz pierwszych okresów życia „Bratniej pomocy“, i przedstawił mozolne usiłowania akademików — wreszcie pomyslnym uwieńczone skutkiem, — około uznania instytucji tej przez władze, następnie około wzmocnienia jej i rozwoju.

Po dźwiękach dziarskiej „Pieśni rycerskiej“ Moniuszki-Galla, z werwą przez „Echo“ odśpiewanej, zakończył nrocyste zebranie, powitany przeciągłymi oklaskami, pierwszy prezes założonego w roku 1865 Towarzystwa, p. Ksawery Berezowski. Mowca w serdecznych, prostoty i uczuciem do głębi wzruszających słowach, roztoczył przed zebranymi wspomnienia owego okresu życia młodzieży akademickiej, w której ona wraz z całym społeczeństwem po chwilowym upadku na duchu, podniosła wysoko sztandar pracy i obowiązku, do której wszystkie warstwy zarówno są powołane; w tej myśli też założyła „Bratnią pomoc“, aby kolegom z warstw uboższych pracę ułatwić, do służenia krajowi ich przygotować.

Mowca zakończył słowa: Od swej pracy młodzieńczej rozeszliśmy się do różnych zawodów, ale ci Tadeuszowie, Bolesławowie, Romanowie, Piotrowie i inni, których już zacytować nie umiem, są świadkami żeśmy wiarę w lepszą przyszłość do dzisiaj zachowali (oklaski). Bez samochwalstwa też możemy powiedzieć, iż stojąc przed wami, mamy czyste sumienie. Zgromadziliście nas tu, młodzi koledzy, pozwoliliście odnowić dawne wspomnienia, pokrzepić ducha i za to wam serdeczne dzięki! Jak słońce co roku na wiosnę te same do życia powołuje kwiaty, tak my cieszymy się, patrząc na waszą pracę, widząc, że zabieracie się do niej pod sztandarem narodowym, nie egoistycznym, pod sztandarem, rzec mogę, uszczęśliwienia całej ludzkości. Szczęść Boże! Obyście więcej dożyli spełnionych nadziei, niż zmarnowanych! Kończę słowami naszego poety:

Lecz zaklinam, niech żywi nie tracą nadziei
I przed narodem niosą oświaty kaganiec!...

Wśród powszechnych długotrwałych oklasków i z malującym się na twarzach rozrzewnieniem, rozeszli się uczestnicy uroczystości ażeby wieczorem znów razem do wspólnej zasiąść biesiady.

Wieczorem o godzinie 8 zapełniły się znowu sale kasyna Miejskiego uczestnikami uroczystości. Do długich stołów zasiadło stu kilkudziesięciu biesiadników: członkowie „Bratniej pomocy“ od najdawniejszych do najnowszych, profesorowie Uniwersytetu, reprezentanci rozmaitych Towarzystw. Wśród całego zebrania, którego członkowie już przedtem się zaznajomili, zapanowało odrazu koleżeńskie serdeczne, była to prawdziwie koleżeńskie uczta, której uczestników dzieła wprowadziła wiek, zasługi, pole działalności, odległość miejsca codziennego życia i pracy, łączy jednak, zespała i równa nie koleżeńskie, bratniej pomocy, świadomość jednakich usiłowań w jednym kierunku, chociaż w czasie na lat dziesiątki rozłożonym. Podniósł to też w swem toaście JM. O. Balzer, który przemawiał jako prezes komitetu i zarazem jako Rektor Uniwersytetu, gotowego zawsze popierać wszystkie piękne myśli, wśród młodzieży akademickiej się krzewiące. Mowca zakończył toastem na cześć pierwszych kierowników „Bratniej Pomocy“ Ksawerego Berezowskiego i Bolesława Baranowskiego. Drugi toast wznosił radca Bolesław Baranowski w imieniu swoim i p. Berezowskiego na pomyślność młodzieży. Z kolei dzisiejszy prezes Towarzystwa akademik Jan Piepes, wychylił kielich na cześć i rozwój Wszechnicy i jej profesorów. Prof.

Tadeusz Pilat wykazał, że pomimo biegu czasu, podstawowy kierunek życia uniwersyteckiego się nie zmienił, bo pod kierunkiem profesorów — tej starszej braci młodzieży — pracuje młodzież, przygotowująca się do życia publicznego, do pracy samostojnej. Mowca żywi przekonanie, że chociaż warunki są dziś trudniejsze, młodzież rozumie i rozumie swe zadanie, że będzie starała się zawsze spełniać sumiennie swe obowiązki; zapewnia też młodzieży, że we wszystkim, co się odnosi do dobra narodu i nauki, może być pewną pomocą ze strony profesorów i w tej myśli wnosi toast: Młodzież niech żyje!

Z kolei wniósł toast na pomysłność „Bratniej pomocy“ p. Tadeusz Romanowicz, jako prezes związku polskich Towarzystw sokolich. P. Platon Kostecki uczcił pamięć jednego z najpierwszych założycieli Towarzystwa p. Mieczysława Pawlikowskiego (do którego wysłano depeszę) i przedwcześnie zgasłego, niezapomnianego poety Mieczysława Romanowskiego.

Następnie przemawiali reprezentanci i delegaci: „Gwiazdy“, „Echa“ (prezes p. Fontanna), „Skały“ (p. Szeremeta), „Czytelnia akademicka“ (z wielkim aplauzem przyjęto mowę p. Zdzisława Próchnickiego), „Klubu szermierzy“, „Bratniej pomocy słuchaczy Politechniki“, „Bratniej pomocy Dublańczyków“, „Ogniska“ w Czerniowcach (redaktor Klemens Kołakowski) i w. i. Prof. Balasits wniósł toast na cześć jedynej kobiety biorącej udział w uczcie a zarazem pierwszej studentki na tutejszym Uniwersytecie panny Flory Ogórkówny, hospitantki wydziału medycznego na Uniwersytecie lwowskim. Za toast ten podziękował toastem na cześć profesorów Uniwersytetu dr. Ogórek prof. niemieckiego gimnazjum a ojciec młodzieńkiej aspirantki poważnej wiedzy. Szereg toastów zakończył toastem „kochajmy się“ gospodarz uczty, która tak świetny miała przebieg, p. Aleksander Lewakowski. Po każdym toastie rozlegały się okrzyki: Brawo! i oklaski, śpiewał wyborny chór „Echa“ i przygrywała orkiestra.

Podczas wieczery odczytano długi szereg pism i depesz nadesłanych z powodu uroczystości. Jest ich przeszło 100.

J.E. Marszałek krajowy hr. Stanisław Badeni (który w r. 1870-71 był I sekretarzem Towarzystwa) nie mogąc przybyć osobiście na uroczystość, nadesłał następujące pismo:

„Obowiązki publiczne zmuszają mnie dziś wyjechać ze Lwowa, nie mogę przeto z żalem wziąć udziału w pięknym obchodzie jubileuszowym Towarzystwa „Bratniej Pomocy“, który wywołuje we mnie najserdeczniejsze i najmilsze wspomnienia koleżeńskich stosunków.

Przesyłam Towarzystwu „Bratniej Pomocy“ najserdeczniejsze i najgorętsze życzenia, by się i nadal świetnie rozwijało i spełniało swe zadanie polegające na własnej — wzajemnej, koleżeńkiej pomocy.

W tem działaniu znajduje młodzież Uniwersytetu najlepszą szkołę życia publicznego, które ją czeka, bo żadne społeczeństwo nie potrzebuje bardziej od naszego ciągłej wzajemnej pomocy. We wzajemnym wspieraniu się a nie zwalczaniu się nawzajem leży nasza siła i nasza przyszłość.

Życząc także w Towarzystwo „Bratniej Pomocy“ skupiało całą bez wyjątku młodzież uniwersytecką a skupiało pod hasłem przywiązania i miłości do naszej przeszłości a wiary w naszą przyszłość. Z koleżeńskiem pozdrowieniem Stanisław Badeni“.

Z Wiednia nadeszły depesze: od J.E. Pana Ministra skarbu dr. Leona Bilińskiego: „Dawny uczeń *Almae matris* lwowskiej przesyła serdeczne życzenia zbranym uczestnikom jubileuszu dzisiejszego. Biliński“.

Od J.E. Pana Ministra dr. Edwarda Rittnera:

„Nie mogąc osobiście wziąć udziału w uroczystości jubileuszowej, zasylam Towarzystwu „Bratniej Pomocy“ słuchaczy Wszechnicy lwowskiej jako jeden z pierwszych niegdys przewodniczących serdeczne z tej okazji powitanie a zarazem najgorętsze życzenie powodzenia. Rittner“.

Depesze i listy nadesłali także jedni z najdawniejszych przewodniczących i członków „Bratniej pomocy“ pp. Piotr Zbrożek, Albin Rayski, delegat w Krakowie radca Dworu Kazimierz Laskowski, dalej prezydent wyższego sądu kraj. dr. Aleksander Techorznicki, profesorowie i posłowie do Rady państwa: dr. Pięta, hr. Leon Piniński, Roszkowski, posłowie: August Sokołowski, Henryk Wielowiejski, Witold Lewicki, Karol d'Abancourt. Z Krakowa: Towarzystwo wzajemnej pomocy słuchaczy Uniwersytetu Jagiellońskiego, Chór akademicki, Stowarzyszenie Akademików szlązków „Znicz“, Zarząd Biblioteki prawnej Uniw. Jagiellońskiego, Edmund Ryger i., z Leoben: Czytelnia polska, z Zurychu: Zjednoczenie akademickie, z Berlina: dr. Kreczek, z Dorna Watry: dr. Bayer, z Trawnika (w Bośni): pp. Ferencz, Nikodemowicz, Chorzemski i t. d.

Po godzinie 1 z północy rozeszli się zgromadzeni, unosząc najmilsze i serdeczne wspomnienia.

Dzisiaj wieczorem w sali teatru hr. Skarbka na dochód „Bratniej pomocy“ przed-

stawienie składane, z udziałem pani Dąbrowskiej i p. Jeromina. Na przedstawieniu będą także wszyscy uczestnicy Jubileuszu.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Kalendarzyk rybacki. Przez cały marzec nie wolno łowić raka samca i samicy, zaś od 16 boleni, lipieni i głowacie.

Złowione ryby muszą mieć przepisaną miarę.

W dni słoneczne przy łagodniejszej temperaturze między godziną 9 a 10 przedpołudniem i 2 a 3 popołudniem można łapać na wędkę: pstrągi, łososie, karpie, płatki, czerwunki i babki.

Skup propinacyi w Rossyi. Projekt skupu propinacyi miejskiej, przyjęty w zasadzie przez departament rady państwa, został z pewnemi poprawkami przekazany do decyzji ogólnemu zebraniu rady państwa. Sprawa skupu propinacyi wiejskich jeszcze zadecydowaną nie została.

Projekt nowej kolei poleskiej. Dzienniki warszawskie donoszą, że istnieje zamiar wybudowania przez obszary Polesia linii kolejowej wprost z Kowla do Kijowa. Z Dąbrowicy, stacji kolei wileńsko-rówieńskiej kolej pójdzie na Zwiabel (Nowogród Wołyński) i Radomysł do Kijowa. Linia ta skracałaby odległość pomiędzy Kowlem a Kijowem przeszło o 200 wiorst. a dla Warszawy, oprócz udogodnienia komunikacji z Kijowem, zbliżałaby znacznie Charków, w którym stosunki handlowe wzrastają z dniem każdym.

Targ zbożowy.

Lwów, 9go marca: pszenica 7-30 do 7-75 zł., żyto 6-20 do 6-45, jęczmień browarny 5-25 do 6-—, jęczmień pastewny 5-— do 5-40, owies 5-50 do 6-—, rzepak 8-75 do 9-25, groch 5-— do 8-—, wyka 4-75 do 5-—, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 4-40 do 4-65, hreczka 6-75 do 7-—, konieczna czerwona galie. 30-— do 38-—, szwedzka 35-— do 40-—, biała 30-— do 45-—, tymotka — do —, anyż — do —, kukurudza stara — do —, nowa 5-— do 5-50, chmiel — do —, spirytus gotowy — do —, na termin — do —, Waranty — do —

Uspodobienie spokojne.

OSTATNIA POCZTA

W sobotę odbył się u Najj. Państwa w hotelu St. Martin obiad na 24 nakryć, w którym wzięli udział bawiący obecnie w Cannes Najd. Arcyksiężna Rainer wraz z Najd. Małżonką, hrabiną Trani, księżką Braganza, który bawi w Monte Carlo i świąty dostojnych Gości. Najd. Arcyksiężna Elżbieta, bawiąca w Nizy, nie mogła przybyć z powodu niedyspozycji.

Był ambasadorem w Wiedniu książę Reuss, przybył do St. Martin i był wczoraj przyjęty przez Najj. Pana.

U P. Ministra spraw zagranicznych hr. Gołuchowskiego, który dzisiaj wyjechał z Wiednia do Berlina — odbył się w sobotę obiad. W obiedzie tym wzięli udział: Najd. Arcyksiężna Ludwik Wiktor, który przybył w towarzystwie swego ochmistrza Dworu hr. Wimpffena, wielki podkomorzy hrabia Trauttmansdorff z małżonką, księżką Hugon Windisch-Graetz, P. Prezydent Ministrów hr. Badeni z małżonką, hrabstwo Fryderykowie Schönbornowie, księstwo Montenuovo, wielki Łowczy nadworny hr. Traun, hrabina Kalman Festetics, księstwo Gotfrydowie Hohenlohe, hrabstwo Kinsky-Henckel, hr. Eugeniuszowie Czernin, hr. Vilmos Festetics i hrabstwo Mikolajowie Szecsen.

Koło polskie odbyło wczoraj posiedzenie, na którym po załatwieniu spraw bieżących obradowano nad etatem Ministerstwa skarbu. Pp. Kozłowski i Piniński podnieśli szereg postulatów, jak: ograniczenie czynności giełd zbożowych, przepis przeciwko fałszowaniu masła i t. d. Na wniosek p. Rutowskiego uchwalono poprzeć sprawę przymusowej asykuracji. Na mowę w Izbie wyznaczono pp. Gniewosza, E. Abrahamowicza i Kozłowskiego.

Do komisji dla reformy wyborczej w miejsce p. W. Gniewosza, który zrezygnował, wybrano p. Dawida Abrahamowicza.

Cesarz Wilhelm — jak donoszą z Berlina — rozpocznie dnia 13 b. m. zapowiedzianą podróż po morzu Śródziemnym. O zamiarze cesarza udania się do Abbazyi nie wiadzą w kołach dworskich.

W Izbie dep. sejmku pruskiego toczyły się na dwóch ostatnich posiedzeniach dalsze obrady nad budżetem ministerstwa wyznań i oświaty. Polacy i katolicy nie mieli powodu do zabierania głosu, gdyż chodziło wyłącznie o rzeczy protestanckie. Powstał tylko ks. Dauzenberg i oświadczył, że minister Bosse stracił zaufanie katolików i stronnictwa centrum, albowiem z ostatnich jego mów okazało się wyraźnie, że serce ministra jest nieczułe dla katolików. P. Bosse odrzekł, że względy zaufania lub nieufności są mu obojętne.

Ponieważ minister ten powiedział, że na Górnym Szląsku ujawnia się „dzika agitacja polska, wnoszona przez pisma zagraniczne, mianowicie galicyjskie“ przeto polskie dzienniki zzywają posłów górnośląskich, aby w interesie sprawy ludu polskiego domagali się od ministra bliższych szczegółów owej agitacji, albowiem wtedy tylko będzie można wykażać bezpodstawną zarzut ministra, gdyż dokładnie będzie wiadomo, co ten miał na myśli.

Komisja budżetowa parlamentu niemieckiego uchwaliła, jako pierwszą ratę na uzbrojenie rozmaitych pancerników i łodzi torpedowych, tudzież założenie nowych magazynów 2,750.000 marek.

Do komisji, mającej obradować nad nowym podatkiem od cukru, wybrało Koło polskie swoim reprezentantem dr. Romana Komierowskiego.

Rektor i senat politechniki berlińskiej nakazali rozwiązanie nowozałożonego naukowego stowarzyszenia polskich studentów.

Do *Politische Correspondenz* donoszą z Rzymu, iż nieuzasadnioną jest wiadomość, według której ks. arcybiskup gnieźnieński-poznański, Stablewski, ma otrzymać godność kardynalską.

Półrządownie donoszą z Petersburga, iż w Bułgarii, oprócz dziewięciu konsulatów rosyjskich, stale będzie rezydował w Sofii specjalny rządowy agent handlowy, celem możliwie jak największego rozpowszechniania w Bułgarii wyrobów fabryk rosyjskich. Nadto w sferach kupieckich w Petersburgu i Moskwie poruszono myśl utworzenia w Sofii stałej wystawy prób i towarów rosyjskich.

Według listu, otrzymanego przez *Polit. Corr.* z Petersburga, wiadomość *Timesa*, jakoby rząd japoński uczynił gabinetowi petersburskiemu propozycję stworzenia wspólnego japońsko-rosyjskiego protektoratu nad Koreą, jest bezpodstawną. Rossya pisze korespondent *Polit. Corr.* — nie dąży do protektoratu nad Koreą, lecz pragnie przeciwnie jej niezawisłości. O tem stanowisku gabinetu petersburskiego wie dokładnie rząd japoński, tak, że nie można mu przypisywać wystąpienia z podobnym projektem.

Prezydent Faure opuścił Nizzę i udał się do Marsylii gdzie burmistrz powitał go mową zaprawioną silnie socjalizmem.

Karol Lesseps i Blondin, którzy w procesie panaamskim skazani zostali równocześnie z byłym ministrem Baihaut'em i karę swą odbyli, wyjechali podobno z Francji, ażeby uniknąć cywilnych następstw wyroku. Chodziło mianowicie o zapłcenie Baihautowi 375.000 franków, ponieważ wszyscy trzej skazani byli solidarnie na zapłcenie odszkodowania, a tymczasem Baihaut sam zapłacił całą sumę.

W komisji budżetowej generalny sprawozdawca z przedłożenia rządowego o podatku dochodowym zaproponował następującą rezolucję:

„Komisja budżetowa odrzuca wszelki system podatkowy, zasadzający się na wyznaniu dochodów, dowolnem szacowaniu i dręczących dochodzeniach; a zarazem wzywa rząd, by przedłożył nowy projekt reformy podatków bezpośrednich, któryby pozwolił na opodatkowanie dochodów pod rozmaitem postacią, a równocześnie na słuszniejszy podział ciężarów pomiędzy rolnictwem i robotnikami“.

Rezolucya ta przyjęta została 19 głosami przeciw 4, a projekt rządowy odrzucony. Poprawka Pelletana, zmierzająca do tego, by zaznaczyć w rezolucji przyjęcie zasady podatku postępowego, została odrzuconą.

Dzienniki podają pogłoskę o zamiarze odwołania Herbetta'a ze stanowiska ambasadora francuskiego w Berlinie i wymieniają już nawet jako kandydatów na jego miejsce: obecnego gubernatora Algieru Cambona i prefekta dep. Sekwany Poubelle'a.

Znany anarchista książę Krapotkin przybył onegdaj z Anglii do Dieppe. Władze policyjne uwiadomione były o jego przyjeździe i zarządziły wydalenie z Francji księcia Krapotkina, który też niebawem powrócił do Anglii.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Cap Martin, 9 marca. Najj. Cesarz austriacki pracował wczoraj do godziny 5 popołudniu, następnie odbył półtoragodzinną przechadzkę w ogrodzie.

Wiedeń, 9 marca. P. Minister spraw zagranicznych hr. Gołuchowski wyjechał dzisiaj rano pociągiem kolei Północnej do Berlina.

Wiedeń, 9 marca. W Izbie posłów Rząd przedłożył na posiedzeniu dzisiejszem projekt nowej ustawy o patentach na wynalazki. Projekt przydzielono komisji dla sprawy przywilejów.

Izba prowadzi dalej dyskusję szczegółową nad etatem Ministerstwa skarbu a mianowicie nad tytułem: „podatki pośrednie“.

Wiedeń, 9 marca. Wskutek wielkiej śnieżycy prawie cała komunikacja telegraficzna i telefoniczna przerwana.

Petersburg, 9 marca. *Nowoje Wremia* ogłasza, iż zbiera składki na wysłanie oddziału Towarzystwa „Czerwonego krzyża“ (pielegnującego rannych) do Menelika w Abisynii.

Rzym, 9 marca. Król powierzył generałowi Ricotti misję utworzenia gabinetu. Ricotti ma się porozumieć w tej sprawie z Rudinim i zapewnić mu przewodnictwo w radzie ministrów. Sądzą że gabinet utworzy się dzisiaj. Do nowego ministerstwa ma wejść także Brin.

Modane, 9 marca. U wylotu tunelu Mont-Cenis wykoleił się pociąg towarowy, wiozący bydło. Maszyna i prawie cały pociąg zgruchotane. Maszynista i palacz ponieśli śmierć.

Marsylia, 9 marca. Prezydent Faure wyjechał wczoraj rano z powrotem do Paryża. Żegnano go okrzykami.

Walencya, 9 marca. Wczoraj miały tu miejsce ponowne demonstracje przed konsulem amerykańskim. Pomiędzy policją a demonstrantami przyszło do starcia, przyczem wiele osób odniosło rany, między innymi także jeden żandarm. Ma być podobno ogłoszony stan oblężenia.

Massawa, 9 marca. Major Prestinatti, komendant fortu Adigrat telegrafuje, że mając dość zapasów żywności i amunicji będzie bronił fortu do ostatniej chwili.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 9go marca 1896, godzina 10 minut 30. Akcje kredytowe 379-75, Akcje kolei państwowej 371-—, Akcje tytoniowe —, Anglo-austriackie 175-75, Unionbank —, Południowej 98-—, Renta papierowa —, Akcje banku dla krajów koronnych 248-75, 4-prc. listy zastawne banku krajowego 97-50, 4-prc. pożyczka krajowa s r. 1893 97-—, Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-prc. węgierska renta złota — za 100 marek 59-05-—. Uspodobienie bez transakcyi.

Wiedeń, 9go marca 1896 r. godz. 2 minut —. Alpejskie Towarzystwo górnicze 85-—, Węgierskie akcje kredytowe 419-25, Akcje anglo-austriackie 175-25, Akcje banku Union 310-50, Akcje kolei południowej 98-25, Losy tureckie 60-—, Akcje kolei państwowej 371-25, Akcje kolei Lwowsko Czerniowieckiej 298-—, 4-procentowe galic. obligacje propinacyjne z 1889 r. 97-40, Akcje tytoniowe 189-—, Węgierskie obligacje indemnizacyjne 97-—, Akcje kolei Elbetal 286-20, Akcje banku dla krajów koronnych 249-—, 4-procentowa węgierska renta złota 122-50, Akcje banku związkowego 145-75, Rubel papierowy 1-28-25, Węgierska renta papierowa 99-25, Kredyty ziemskie 481-50, Kredyty 380-25, Rimamurania 244-75. Uspodobienie silniejsze.

Giełda zagraniczna, dnia 7 marca 1895 r. godzina 4 minut 55. Paryż: 3-prc. renta 103-67, lombardy —. Uspodobienie — Berlin: ruble rosyjskie 217-50, Akcje kredytowe 237-90, Polskie listy zastawne —, Papiery galicyjskie —, Nowa rosyjska pożyczka 66-30, Austriackie banknoty 169-45, Lombardy 41-90. Uspodobienie —

Telegramy zbożowe z dnia 7 marca 1896 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter prompt 14-70 do 14-80 złr. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 6-76 do 6-78 zł. Berlin: przenieca na wrzesień 156-25 zł.

Odpowiedzialny redaktor Adam Kreczowiecki

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1895.

(czas środkowo-europejski).

Table with columns: Do Lwowa przychodzą, Pociągi, Ze Lwowa odchodzą, Pociągi. Rows list train routes like Berlin, Krakow, Warszawa, etc.

Uwaga: Godziny drukowane tustemi czeionkami, oznaczają porę nocną od godziny 6-00 wieczór do godz. 5-59 min. rano.

jazdy w formacie kieszonkowym. Informacje w sprawach taryfowych i przewozowych. Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 m.

Nadesłane.

Specjalista w chorobach żołądka, kiszki i wątroby

dr. Eugeniusz Kozierowski

po odbyciu specjalnych studiów w klinikach wiedeńskich, berlińskich, tudzież poliklinice profesora Martiusa w Rostoku, mieszka przy ulicy Kopernika 1. 3. I. piętro, i ordynuje od godz. 9 do 10 rano i od 3 do 5 po południu. 1116

Przyjechali do Lwowa

dnia 8 marca 1896. Hotel Europejski.

PP. St. Mars z Limanowa, J. Pilecki z Szepetówki, K. Kozubski z Kołomyi, B. Pilatowski z Brodów, H. dr. Czaykowski z Przemyśla, E. Popiel z Przemyśla.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10. I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godz. 5 po południu.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) od 9 rano do 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do 1).

Zakład narodowy im. Ossolińskich. Biblioteka otwarta codziennie od godziny 9 do 2 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Table with columns: Lwów, dn. 9. marca 1896. 1. Akcje za sztuki. 2. List. zast. za 100 zł. 4. Oblig. za 100 zł. 5. Monety.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with columns: Dnia 7 marca 1896. 1. Dług państwa. 2. Obligacje ind. 5 pre. 3. Akcje.

placa żądaja

Table with columns: Północna kolej po 1000 zł. m. k. 3485. Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k. Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w. 293.25

placa żądaja

Table with columns: Kol. gal. Lwów-Czern-Jas. em. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884. Weg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr. Weg. regulacja Cisy po 100 zł. 4 pr. 144. 144.50

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 228 (1636 2-3) W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 13 kwietnia 1896 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 8 czerwca 1896 nawet poniżej takowej licytacja realności wyk. hip. l. 6 w całości objętej Tymka Bandury własnej, wyk. hip. l. 4 objętej w 2/4 częściach Maryi Adamowskiej własnej, wyk. hip. l. 5 objętej w połowie Maryi Adamowskiej własnej, wyk. hip. l. 803 objętej w połowie Michała Adamowskiego własnej, dalej całej realności wyk. hip. l. 860 objętej Sylwestra Rogowskiego i Korneli Rogowskiej urodz. Adamowskiej własnej i połowy realności wyk. hip. l. 868 ks. gr. gminy kat. Bouszów objętych Józefa Kramkowskiego własnej na rzecz Chaji z Hemerlingów Bleiberg pto 110 zł. z pn. Cena wywołania za całą realność whl. 6 kwota 50 zł., za 2/4 części realności whl. 4 kwota 50 zł., za połowę realności whl. 803

kwota 50 zł., za całą realność whl. 860 kwota 65 zł., za połowę realności whl. 868 kwota 50 zł., wadium 30 zł. 50 et Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze. Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem c. k. notariusza p. Franciszka Burzyńskiego. C. k. Sąd powiatowy. Bursztyn, dnia 1 lutego 1896. L. 12003 (1716 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzycielności Schmi-la Thau Herscha przeciw Szlomie Krum o 200 zł. odbędzie się dnia 14 kwietnia i 20 maja 1896 zawsze o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Szlomy Krum własnej whl. 39 gm Demycze objętej. Cena wywołania 595 zł.

Wadium 59 zł. 50 et. Wyciąg tabularny, protokół oszacowania i resztę arunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach tus. Registratury. Zabłotów, 30 grudnia 1895. L. 11724 (1702 2-3) W tutejszym Sądzie odbędzie się zawsze o godz. 10 rano w dniu 15 kwietnia 1896 tylko powyżej ceny wywołania, zaś w dniu 15 maja 1896 także poniżej takowej przymusowa licytacja realności pod lk. 154 w Sokalu whl. 325 objętej należącej do Franciszka Życzkowskiego na rzecz Hryńka Zacharczewicza pto 110 zł. z pn. Cena wywołania 94 zł., wadium 9 zł. 40 et Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze. Dla wierzycieli, którymby nie można doręczyć jakiegokolwiek uchwały w tej sprawie i dla wierzycieli, którzyby weszli na hipotekę po dniu 15 maja 1895 ustanawia się kura-

torem Karola Jabłońskiego z substytucją Jana Reicherta z Buska. Busk, dnia 25 września 1895. L. 5935 (1806 1-3) W tut sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 18 marca 1896 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 15 kwietnia 1896 nawet poniżej takowej licytacja realności wyk. hip. l. 50 i 1/5 części realności wyk. hip. l. 117 ks. gr. gm. Żadwórze objętych, Judy Charactza własnych na rzecz Tow. zal. w Glinianach pto 134 zł. z pn. Cena wywołania 156 zł. i 13 zł. Wadium 15 zł. 60 et. i 1 zł. 30 et. Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze. Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Szymona Czestynskiego. C. k. Sąd powiatowy. Gliniany, dnia 15 grudnia 1895.

Kundmachung.

Das Ministerium für Landesvertheidigung beabsichtigt die im nachstehenden Verzeichnisse I. angeführten Bekleidungs- und Ausrüstungsgegenstände bei Kleingewerbetreibenden zu beschaffen.

Als Richtschnur für die Bewerber um eine diesfällige Lieferung haben folgende Bestimmungen zu gelten:

1. An der Lieferung dürfen sich nur in den, im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern ansässige, mittels Gewerbescheines der Gewerbebehörde zur selbständigen Ausübung des betreffenden Gewerbes befugte Meister betheiligen, welche die betreffenden Artikel thatsächlich in der eigenen Werkstätte erzeugen. Dieselben dürfen nicht Mitglieder eines Lieferungs-Consortiums für das k. und k. Heer oder die k. k. Landwehr sein.

2. Jeder solche Kleingewerbetreibende kann nach freier Wahl entweder selbständig, oder als Mitglied eines Verbandes Kleingewerbetreibender an der Lieferung sich betheiligen. Im ersteren Falle hat er das, nach dem unten ersichtlichen Formulare A. verfasste Offert selbst einzureichen.

Kleingewerbetreibende, welche zur Ausführung der Lieferung zu einem Verbandsvereinigen, haben zunächst einen Bevollmächtigten fürzuwählen, von welchem sodann das, nach dem erwähnten Formular verfasste Offert nebst einem Verzeichnisse der von ihm vertretenen Kleingewerbetreibenden einzusenden ist. Das Formular zu diesem Verzeichnisse ist unten gleichfalls sub B. angefügt.

3. Die auf dem Offerte, beziehungsweise Verzeichnisse, beizubringende Bestätigung über die Berechtigung zur selbständigen Ausübung des betreffenden Gewerbes ist in Orten, in welchen sich die Gewerbe-Behörde befindet, bei dieser, in anderen Orten bei der Gemeinde-Vorsteherung einzuholen.

Offerte (Verzeichnisse), welche diese Bestätigung nicht enthalten, bleiben unberücksichtigt.

Ist ein Bevollmächtigter sowohl von einem Verbandsvereinigen von Schumachermeistern, als auch von einem Verbandsvereinigen von Riemen-, Sattler-, etc. Meistern als Vertreter bestimmt, so hat er sowohl für die Schumachermeister, als auch für die übrigen Meister je ein abgesondertes Offert nebst Verzeichnis einzureichen.

4. Kleingewerbetreibende, welche einem Verbandsvereinigen als Mitglied angehören, dürfen nicht auch gleichzeitig einzeln offerieren. Ebenso darf kein Kleingewerbetreibender zweien oder mehreren Verbänden zugleich angehören.

5. Die mit einer 50 kr. Stempelmarke versehenen Offerte haben spätestens bis 8. April 1896, 12 Uhr mittags, beim Ministerium für Landesvertheidigung einzulangen.

Die Offerte sind in versiegelten Couverts einzureichen; auf diesen Couverts ist unter der Adresse beizusetzen: „Offert auf Lieferung von Leder- (Tuch- oder Schafwoll-) Sorten durch Kleingewerbetreibende“.

Verspätet einlangende, sowie telegraphisch gestellte Offerte werden nicht berücksichtigt.

6. Von der Vorlage von Probemustern und vom Erlange einer Caution wird abgesehen.

7. Der Geldwert einer Lieferungspartie wird sich nach der Gesamtzahl der um Lieferungen sich bewerbenden Kleingewerbetreibenden im Verhältnisse zum ausgeschriebenen Lieferquantum richten.

Bei den Fussbekleidungen behält sich das Ministerium für Landesvertheidigung — im Einklange mit dem Wortlaute des Offert-Formulars — vor, die Grössenclassen der von den einzelnen Kleingewerbetreibenden (Verbänden) zu liefernden Fussbekleidungen bei der Bestellung selbst zu bestimmen.

8. Die zu liefernden Sorten müssen von den mit Lieferungen betheiligten Kleingewerbetreibenden in der eigenen Werkstätte erzeugt werden.

Die Überlassung (Cession) der zugewiesenen Lieferung an andere Personen, sei es gegen Entgelt oder unentgeltlich, ist nicht gestattet und würde zur Folge haben, dass die betreffenden Sorten von der Übernahme ausgeschlossen werden.

9. Zur Orientierung über die Preisverhältnisse dient das angefügte Verzeichnis II. Höhere Preise als diese können nicht bewilligt werden.

10. Die Ablieferungsorte für die zugewiesenen Sorten werden bei der Lieferungsweisung bekannt gegeben.

Grundsätzlich wird als Ablieferungsort für Ledersorten für jene Offerenten, deren Wohnort sich in Böhmen befindet, die Landwehr-Monturs-Übernahmecommission in Prag, für jene Offerenten, deren Wohnort in Galizien oder der Bukowina sich befindet, die Landwehr-Monturs-Übernahmecommission in Lemberg, endlich für Offerenten, deren Wohnort in einem anderen Kronlande sich befindet, sowie für alle Offerenten auf Wollsorten das Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot in Wien bestimmt werden.

Die Einlieferungs-Termine werden bei der Lieferungsweisung bekannt gegeben werden. Dieselben werden in den Zeitraum vom 1. Juli bis Ende August 1896 fallen.

11. Die einzuliefernden Sorten müssen sowohl hinsichtlich der Qualität des Materiales, als auch bezüglich der Form, der Dimensionen, des Gewichtes und der Confection den ärarischen Mustern vollkommen entsprechen. Diese Muster können in Wien beim Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot, in Prag beim Landwehr-Infanterie-Regiment Nr. 19 eingesehen werden. Ebenso können Muster, Beschreibungen und Zeichnungen, zu den Fussbekleidungen auch Zugschneidepatronen, über an das Ministerium für Landesvertheidigung zu richtendes Einschreiten, gegen Bezahlung vom Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot in Wien bezogen werden.

12. Die Benützung von Maschinen ist gestattet. In jedem Falle aber müssen die Fussbekleidungen durchaus genäht sein.

13. Die eingelieferten Sorten werden vor ihrer Übernahme einer strengen und genauer Untersuchung unterzogen. Jene Sorten, welche nicht muster-mässig sind, bleiben von der Übernahme ausgeschlossen.

Betreffs der Visitation der Fussbekleidungen wird bemerkt, dass vorerst die innere Beschaffenheit derselben stichweise durch Auftrennen von einem Procent (mindestens aber eines Paares) einer jeden Lieferungspartie nach Wahl der übernehmenden Commission untersucht wird.

Ist bei der stichweisen Untersuchung kein Anstand vorgekommen, so wird zur Visitation der ganzen Lieferungspartie geschritten, wobei ein Zertrennen der Fussbekleidungen nicht mehr stattfindet.

Treten bei der stichweisen Visitation Mängel in der inneren Beschaffenheit zutage, welche die Musterwidrigkeit der untersuchten Stücke zweifellos darthun, so wird die ganze Lieferungspartie sofort zurückgewiesen.

Ergibt sich jedoch bei der Stichprobe bezüglich der Muster-mässigkeit der untersuchten Stücke ein Zweifel, so wird die stichweise Visitation auf die doppelte, nach Umständen selbst auf die dreifache Procentzahl (mindestens aber auf zwei bis drei Paare) ausgedehnt.

Die anlässlich der stichweisen Visitation zertrennten Stücke werden, wenn deren Untersuchung keinen die Zurückweisung begründenden Anstand ergeben hat, auf Kosten des Arars wieder hergestellt. Sonst werden diese Stücke im zertrennten Zustande dem Lieferanten zurückgestellt, ohne dass diesem hieraus ein Ersatzanspruch erwächst. Rüstungs- und Wollsorten werden Stück für Stück untersucht.

14. Sorten, welche bei der Visitation als nicht muster-mässig befunden werden oder welche bis zum festgesetzten Lieferungs-Termin nicht abgeliefert werden sind von der Übernahme ausgeschlossen.

15. Falls ein Kleingewerbetreibender (Verband) die Zurückweisung von Sorten für nicht begründet hält, so ist er berechtigt, um eine unparteiische Commission anzusuchen. Das bezügliche Ansuchen ist spätestens binnen vierzehn Tagen vom Tage der Zurückweisung beim Landwehr-Commando der betreffenden Übernahmestelle, welche die Sorten zurückgewiesen hat, einzubringen.

Die unparteiische Commission, deren Zusammenritt das erwähnte Landwehr-Commando zu veranlassen hat, besteht aus einem Stabs-officier des Truppenstandes als Präses, aus zwei Hauptleuten (Rittmeistern) des Truppenstandes, aus einem Intendantur-Beamten und aus drei Sachverständigen des Civilstandes, von welchen einen der Lieferant, einen die Übernahmestelle und einen das Handelsgericht über Ersuchen des Landwehr-Commandos zu bestimmen hat. Hierbei hat als Norm zu gelten, dass Personen, welche bei der Übernahme functionirt haben, in die unparteiische Commission nicht eintreten dürfen.

Ist das Handelsgericht nicht in der Lage, einen Sachverständigen namhaft zu machen,

Gazeta Lwowska Nr. 57 z dnia 10 marca 1896.

Obwieszczenie.

Ministerstwo obrony krajowej zamierza ubrania i ryszunki poniżej w wykazie wyszczególnione nabyć od przedsiębiorców drobnego przemysłu.

Dla ubiegających się o dostawę tych przedmiotów służyć mają za wskazówkę następujące postanowienia:

1. W dostawie mają brać udział tylko majstrowie, w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych osiedli, kartani przemysłowemi Władzy przemysłowej do samodzielnego wykonywania swego przemysłu uprawnieni, przedmioty o które chodzi rzeczywiście we własnym warsztacie wyrabiający. Takowi nie mogą być członkami spółki zaopatrującej c. i k. wojsko lub c. k. obronę krajową.

2. Każdy taki przedsiębiorca drobnego przemysłu może brać udział w dostawie według własnego wyboru albo samodzielnie, albo jako członek związku przedsiębiorców drobnego przemysłu. W pierwszym przypadku winien sam podać ofertę, według wzoru A. poniżej zamieszczonego, wygotowaną.

Przedsiębiorcy drobnego przemysłu, łączący się w związek dla uskutecznienia dostawy winni przedewszystkiem wybrać do tego pełnomocnika, który następnie ma nadesłać ofertę podług wzmiarkowanego wzoru wygotowaną i dołączyć do niej spis tych przedsiębiorców drobnego przemysłu, których jest przedstawicielem.

Wzór tego spisu zamieszczony jest również poniżej pod B.

3. O potwierdzenie uprawnienia do samodzielnego wykonywania odnośnego przemysłu, które w ofercie a względnie w spisie ma być umieszczone, udawać się należy w takich miejscach, w których jest władza przemysłowa, do tejże władzy, w innych zaś miejscach do zwierzchności gminnej.

Oferty (spisy) nie zawierające tego potwierdzenia, nie będą uwzględnione.

Jeżeli tak związek majstrów szewskich, jak i związek majstrów rymarskich, siodlarskich i t. p. uczynią tego samego pełnomocnika swoim przedstawicielem, tenże winien tak w imieniu majstrów szewskich jak i w imieniu innych majstrów podać osobne oferty, każdą z osobnym spisem.

4. Przedsiębiorcy drobnego przemysłu, będący członkami pewnego związku, nie mogą jednocześnie podawać także ofert samodzielnych. Również żaden przedsiębiorca drobnego przemysłu nie może należeć odrazu do dwóch lub więcej związków.

5. Oferty opatrzone znacznikiem stemplowym 50 centowym nadejść mają do Ministerstwa obrony krajowej najpóźniej aż do 8 kwietnia 1896 o godzinie 12 w południe.

Oferty nadsyłać należy w kopertach opieczętowanych; na kopertach tych dopisywać należy pod adresem: Oferta na dostawę przedmiotów skórzanych (sukiennych lub wełnianych) ze strony przedsiębiorców drobnego przemysłu.

Oferty spóźnione, jakoteż nadesłane telegraficznie nie będą uwzględnione.

6. Uwalnia się od przedstawienia sztuk okazowych i od składania kaucyi.

7. Wartość pieniężną jednej partii dostawy oblicza się podług ilości wszystkich o dostawę ubiegających się przedsiębiorców drobnego przemysłu w stosunku do rozpisanej ilości dostawy.

Co do obuwia Ministerstwo obrony krajowej zastrzeżo sobie zgodnie z osnową wzoru oferty, że przy zamawianiu sama oznaczać będzie klasy wielkości obuwia, jakich dostarczyć mają poszczególni przedsiębiorcy drobnego przemysłu (związku).

8. Przedmioty dostarczyć się mające powinny być wyrobione przez tych przedsiębiorców drobnego przemysłu, którym dostawa została poruczona, w ich własnych warsztatach.

Odstąpienie poruczonej dostawy innej osobie, czyto za wynagrodzeniem, czy bezpłatnie, nie jest dozwolone i miałoby ten skutek, że dostarczone przedmioty zostałyby wyłączone od odbioru.

9. Do rozpatrzenia się w stosunkach cen służy dołączony wykaz II. Na ceny wyższe od tych przystawać się nie będzie.

10. Miejsca odstawy przedmiotów poruczonych oznajmione będą przy poruczeniu dostawy.

Zasadniczo na miejsce odstawy przedmiotów skórzanych przeznacza się tym oferentom, których miejsce zamieszkania leży w Czechach, Komisję odbiorczą mundurów obrony krajowej w Pradze; tym oferentom, których miejsce zamieszkania leży w Galicyi lub na Bukowinie, Komisję odbiorczą mundurów obrony krajowej we Lwowie, nakoniec oferentom, których miejsce zamieszkania leży w innych krajach koronnych, jakoteż wszystkim oferentom, mającym dostarczyć przedmiotów wełnianych, skład główny ryszunków obrony krajowej we Wiedniu.

Terminy odstawy oznajmione będą przy poruczeniu dostawy. Będą one przypadały w okresie między 1 lipca a ostatnim sierpnia 1896.

11. Przedmioty dostarczyć się mające powinny tak pod względem jakości materyału, jak też pod względem formy wymiarów, wagi i wykończenia odpowiadać całkowicie wzorom skarbowym. Wzory te oglądać można w Wiedniu w składzie głównym ryszunków obrony krajowej; w Pradze w pułku Nr. 8 piechoty obrony krajowej we Lwowie, w pułku Nr. 12 piechoty obrony krajowej. Również można wzorów, opisów i rysunków, do obuwia zaś także patronów dostać za opłatą w składzie głównym ryszunków obrony krajowej w Wiedniu a to na prośbę, którą podać należy do Ministerstwa obrony krajowej.

12. Maszyn wolno używać. W każdym jednak razie obuwie powinno być koniecznie szyte.

13. Dostarczone przedmioty poddawane będą przed odbiorem ostremu i ściśtemu badaniu. Przedmioty, nie odpowiadające wzorom, będą od odbioru wyłączone.

Co do rewidowania obuwia nadmieniam się, że naprzód badana będzie jakość wewnętrzna onegoż wrywkowo, przez rozprócie w każdej partii dostawy jednego procentu (najmniej zaś jednej pary) podług wyboru komisji odbiorczej.

Jeżeli przy badaniu wrywkowem nie zostanie uczyniony żaden zarzut, przystąpi się do oglądania całej odstawionej partii, przyczem obuwie nie będzie już próte.

Jeżeli przy badaniu wrywkowem okażą się wady w jakości wewnętrznej, dowodzące niewątpliwie, że sztuki badane nie zgadzają się z wzorami, cała partya dostawy zostanie natychmiast odrzucona.

Jeżeli zaś przy badaniu wrywkowem zachodzić będzie wątpliwość co do zgodności sztuk badanych z wzorami, poddawane się będzie badaniu wrywkowemu podwójną a według okoliczności potrójną ilość procentową (najmniej zaś dwie lub trzy pary).

Obuwie przy badaniu wrywkowem rozpróte, jeżeli nie wykryto wad, dających powód do odrzucenia, będą napowrót zeszyte na koszt skarbu. W przeciwnym razie obuwie to zwrócone będzie dostawcy rozpróte i tenże nie może rościć sobie z tego powodu żadnych pretensyi. Co się tyczy ryszunków i przedmiotów wełnianych, badać się będzie każdą sztukę z osobna.

14. Przedmioty, które przy oglądaniu uznano za nie odpowiadające wzorom, tudzież nieodstawione w ustanowionym terminie, wyłączają się od odbioru.

15. Jeżeli przedsiębiorca drobnego przemysłu (związek) mniema, że odrzucenie pewnych przedmiotów nie było uzasadnione, ma prawo prosić o komisję bezstronną. Prośbę w tym względzie podać należy najpóźniej w przeciągu dni czterdziestu od dnia odrzucenia do komendy obrony krajowej tej komisji, która owe przedmioty odrzuciła.

Komisja bezstronna, której zebranie się zarządzać ma rzeczona komenda obrony krajowej, składa się z sztabowego oficera portu wojskowego, będącego jej prezesem, z dwóch kapitanów (rotmistrzów) poczty wojskowej z urzędnikami intendenty i z trzech biegłych stanu cywilnego, z których jednego wyznaczyć ma dostawca, drugiego komisja odbiorcza a trzeciego Sąd handlowy na prośbę komendy obrony krajowej.

Jeżeli Sąd handlowy nie może wyznaczyć biegłego, komenda obrony krajowej udaje się ma w tym względzie do właściwej Izby handlowo przemysłowej.

so hat sich das Landwehr-Commando an die betreffende Handels- und Gewerbekammer zu wenden.

Der von der Mehrzahl aller Commissionsmitglieder über Annahme oder Zurückweisung der Sorten — unter Zugrundelegung der Lieferungsbedingungen — gefasste Beschluss ist dergestalt als eine endgiltige Entscheidung anzusehen, dass keinem Theile eine weitere Beschwerdeführung, weder im administrativen noch im Rechtswege zusteht.

Die Kosten, welche durch die Berufung der unparteiischen Commission entstehen, treffen in dem Falle, wenn sämtliche der Commission vorgewiesenen Sorten als zur Übernahme nicht geeignet erklärt werden, den Lieferanten, im anderen Falle aber, d. h. wenn sämtliche Sorten übernommen werden, das Landwehr Ärar.

Wird jedoch bloss ein Theil der vorgewiesenen Sorten für nicht geeignet erklärt, so hat der Lieferant von den Gesamtkosten der unparteiischen Commission nur eine — dem Lieferwerte dieser nicht geeigneten Sorten entsprechende — Quote zu tragen.

16. Die Bezahlung der Verdienstbeträge für die übernommenen Lieferungsobjecte erfolgt bei der k. k. Landes-Haupt-Cassa am Sitze der Übernahmestelle gegen die nach Scala II und III gestempelte Quittung des Lieferanten.

Formular A. für das Offert.

An das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung.

Offert.

(50 kr. Stempel.)

Ich N. N., wohnhaft zu . . . (Ort, Gasse und Hausnummer) in . . . , erkläre hiemit, Schuhe jeder Anzahl und Grössenklasse¹⁾ zu den vom Ministerium für Landesvertheidigung mit der Kundmachung vom Jänner 1896 verlautbarten Preisen im Sinne der Bestimmungen dieser Kundmachung, welche mir vollkommen bekannt sind und denen ich mich vollkommen unterwerfe, liefern zu wollen.

Das Verzeichnis (die Verzeichnisse) über jene Kleingewerbetreibende, in deren Namen ich dieses Offert einreiche, liegt (liegen) zu²⁾.

N., am 1896.

Unterschrift.

(Vor- und Zuname deutlich geschrieben).

Dass Herr N. N. in N. gewerbebefugter selbständiger Schuster- (Riemer- etc.) Meister ist, wird bestätigt³⁾.

Stampiglie der Gewerbe-
(Orts-) Behörde.

Behördliche Unterfertigung.

¹⁾ Die Offerenten auf Rüstungs- und Wollsorten haben die Worte „Schuhe jeder Anzahl und Grössenklasse“ wegzulassen und dafür die Anzahl und Gattung der Sorten, welche sie zu liefern beabsichtigen, anzugeben.

²⁾ Dieser Satz ist bloss in jenen Offerten aufzunehmen, welche von Bevollmächtigten von Vorhenden eingereicht werden.

³⁾ Diese Bestätigung haben bloss die Offerte der Einzel-Offerenten zu enthalten.

Formular B zum Verzeichnisse.

Verzeichniss

jener Kleingewerbetreibenden der Schuhmacher- (Sattler-, Riemer- etc.) Profession aus dem Orte*), welche den Herrn (Name, Charakter und Wohnort) ermächtigt haben, auf die vom Ministerium für Landesvertheidigung mit der Kundmachung vom Jänner 1896 ausgeschriebene Lieferung in ihrem Namen ein Offert einzureichen, die bezügliche Bestellung entgegen zu nehmen, die Ablieferung der bestellten Sorten zu bewirken und den Verdienstbetrag zu beheben.

Der Kleingewerbetreibenden			
Vor- und Zuname	Wohnung		eigenhändige Namens-Unterfertigung
	Gasse	Haus-Nummer	

u. s. w.

N., am 1896.

N. N.**),

als Bevollmächtigter.

Dass die oben verzeichneten***) Personen gewerbeberechtigte selbständige Schuhmacher- (Sattler-, Riemer- etc.) Meister sind, wird bestätigt.

N., am 1896.

Stampiglie der Gewerbe-
(Orts-) Behörde.

Behördliche Unterfertigung.

*) Umfasst ein Verband Kleingewerbetreibende aus mehreren Ortschaften, so ist für die Kleingewerbetreibenden jeder Ortschaft ja ein abgesondertes Verzeichniss zu verfassen.

**) Ist der Bevollmächtigte selbst ein Kleingewerbetreibender und wünscht auch er einen Lieferungsantheil zu erhalten, so ist sein Name ebenfalls in das Verzeichniss, und zwar an erster Stelle aufzunehmen.

***) Hier ist die Anzahl der im Verzeichnisse angeführten Kleingewerbetreibenden anzusetzen.

Verzeichniss I.

über die zu liefernden Sorten.

Benennung der Sorten		Anzahl	
Feldkappen, blaugrau mit Lederschirm, Metallröschen und Metallknöpfen	für Landwehr-Fusstruppen	Stück	1000
Pantalon		Stück	1000
Feldkappen, krapproth, mit Tuhschirm, Metallröschen und Metallknöpfen	für Landwehr-Uhlanen	Stück	1000
Uhlanken mit Egalisierung, Compasseln und Achselschlinge		Stück	400
Mäntel mit Paroli und Metallknöpfen	Stück	400	
Stiefelhosen	Stück	500	
Leibbinden	Stück	600	
Schuhe, lederne	Paare	5000	
Hosenriemen	Stück	2500	
Leibriemen mit Schnallen, für Landwehr-Fusstruppen	Stück	1500	
Leibriementaschen zum Bajonnett für das Repetiergewehr	Stück	1500	
Gewehrriemen	Stück	2500	
Mantelriemen mit 2 Schnallenstücken	Stück	3500	

Uchwała orzekająca przyjęcie lub odrzucenie przedmiotów, którą z wzięciem za podstawę warunków dostawy wyda większość wszystkich członków komisji, uważana będzie za decyzję ostateczną w taki sposób, że żadnej stronie nie służy prawo podawania dalszych zażaleń ani na drodze administracyjnej ani na drodze prawa.

Koszta wynikające ze zwołania komisji bezstronnej ponosi dostawca w takim razie, jeżeli wszystkie przedmioty przedstawione komisji uznane będą za niekwalifikujące się do przyjęcia; w przeciwnym zaś razie, to jest jeżeli wszystkie przedmioty zostaną przyjęte, ponosi je skarb obrony krajowej.

Jeżeli zaś tylko część przedstawionych przedmiotów uznana będzie za niekwalifikującą się do przyjęcia, dostawca poniesie ma tylko część ogólnej sumy kosztów komisji bezstronnej, odpowiednią wartości dostawowej przedmiotów uznanych za niezdolne do przyjęcia.

16. Kwoty należności za odebrane przedmioty dostawy wypłacać będzie c. k. Kasa główna krajowa w siedzibie komisji odbiorczej, za kwitami dostawców ostemplowanymi według skali II. i III.

Wzór A. do oferty.

Do c. k. Ministerstwa obrony krajowej.

(Stempel 50 et.)

Ja N. N. zamieszkały w (miejsce, ulica i numer domu) w oświadczam niniejszem, że gotów jestem dostarczyć obuwia w jakiegokolwiek ilości i wszelkiej klasy wielkości¹⁾ po cenach przez Ministerstwo obrony krajowej obwieszczeniem ze stycznia 1896 ogłoszonych i że uczynię to w myśl postanowień tegoż obwieszczenia, które są mi doskonale znane i którym się całkowicie poddaję.

Dołącza się (dołączają się spisy) tych przedsiębiorców drobnego przemysłu w których imieniu podaję niniejszą ofertę.²⁾

N. d. 1896.

Podpis.

(Imię i nazwisko napisane wyraźnie)

Potwierdza się niniejszem, że pan N. N. w N. jest samodzielnym majstrem szewskim (rygarskim i t. p.) do wykonywania przemysłu uprawnionym³⁾

Pieczęć władzy
przemysłowo miejscowej

Podpis władzy.

¹⁾ Oferenci, mający dostarczyć ryszunków i przedmiotów wełnianych, winni opuścić wyrazy „obuwia“ w jakiegokolwiek ilości i wielkości a natomiast podać ilość i rodzaj przedmiotów, które zamierzają dostarczyć.

²⁾ Zdania te zamieszczać należy tylko w tych ofertach, które podają pełnomocnicy związków.

³⁾ Potwierdzenia te zawierać mają tylko oferty pojedynczych oferentów.

Wzór B do spisu.

Spis

tych przedsiębiorców drobnego przemysłu profesji szewskiej (siodlarskiej, rygarskiej i t. p.) z (miejsce*), którzy upoważnili pana (nazwisko charakter i miejsce zamieszkania) do podania w ich imieniu oferty na dostawę przez Ministerstwo obrony krajowej obwieszczeniem ze stycznia 1896 rozpisanej do przyjęcia odnośnego zamówienia do uskutecznienia odstawy przedmiotów zamówionych i do odebrania kwoty należności.

Przedsiębiorców drobnego przemysłu			
Imię i nazwisko	mieszkanie		własnoręczny podpis nazwiska
	ulica	numer domu	

i t. d.

N., d. 1896.

N. N.**),

jako pełnomocnik.

Potwierdza się niniejszem, że wspomniane powyżej***) osoby są samodzielnymi majstrami szewskimi (siodlarskimi, rygarskimi i t. d.) do wykonywania przemysłu uprawnionymi.

N., d. 1896.

Pieczęć władzy przemysłowej (miejscowej)

Podpis władzy:

*) Jeżeli związek składają osoby z kilku miejsc, wygotować należy osobne spisy przedsiębiorców drobnego przemysłu z każdego miejsca.

**) Jeżeli pełnomocnik jest sam przedsiębiorcą drobnego przemysłu i chce również mieć udział w dostawie, nazwisko jego powinno być także w spisie zamieszczone a to na pierwszym miejscu.

***) Tutaj podać należy ilość przedsiębiorców drobnego przemysłu w spisie wymienionych.

Wykaz I.

przedmiotów które mają być dostarczone.

Nazwa przedmiotów		Ilość	
Czapki polowych, błękitno-siwych z daszkiem skórzanym, różyczką metalową i guzikami metalowymi	dla piechoty obrony krajowej	sztuk	1000
Spodni		sztuk	1000
Czapki polowych marzannowo-czerwonych (kropproth) z daszkiem skórzanym różyczką metalową i guzikami metalowymi	dla ułanów obrony krajowej	sztuk	1000
Ułanek z wylogami, guzickami i kluczką naramienną		sztuk	400
Płaszczów ze znamionami paroli i guzikami metalowymi	sztuk	400	
Spodni do butów	sztuk	500	
Opasek	sztuk	600	
Obuwia skózanego	par	5000	
Pasków do spodni	sztuk	2500	
Pasów ze sprzączkami, dla piechoty obrony krajowej	sztuk	1500	
Kalet do pasów na bagnet od karabinu repetierowego	sztuk	1500	
Rzemieni do karabinów	sztuk	2500	
Rzemieni do płaszczów z 2 sprzączkami	sztuk	3500	

Verzeichni II
über die Lieferpreise.

Benanntlich	Einheits-Preis		S a g e
	fl.	kr.	
1 Stück Feldkappe für Landwehr-Fusstruppen	—	84	achtzigvier Kreuzer
1 „ Pantalon	3	81	drei Gulden achtzig
1 „ Feldkappe für Landwehr-Uhlanen	—	88	achtzigacht „
1 „ Uhlanka „ „	6	53	sechs „ fünfzigdrei „
1 „ Mantel „ „	13	89	dreizehn „ achtzigneun „
1 „ Stiefelhose (neuartige) „ „	4	73	vier „ siebzigdrei „
1 „ Leibbinde „ „	—	49	vierzigneun „
1 Paar Schuhe, lederne der 7. Grössengattung	5	18	fünf „ achtzehn „
1 „ „ „ 8. „ „	5	13	fünf „ dreizehn „
1 „ „ „ 9. „ „	5	01	fünf „ ein „
1 „ „ „ 10. „ „	5	03	fünf „ drei „
1 Stück Hosenriemen „ „	—	19	neunzehn „
1 „ Leibriemen mit Schnalle, für Landwehr-Fusstruppen	—	53	fünfzigdrei „
1 „ Leibriementasche zum Bajonett für das Repetiergewehr „ „	—	22	zwanzigzwei „
1 „ Gewehrriemen „ „	—	35	dreissigfünf „
1 „ Mantelriemen mit 2 Schnallenstücken	—	12	zwölf „

Wien, im Jänner 1896.

Vom k. k. Ministerium für Landesvertheidigung.

Wykaz II

cen przedmiotów dostawy.

Przedmioty	Cena jednostkowa		w y r a ż n i e
	zl.	ct.	
1 czapka polowa dla piechoty obrony kraj.	—	84	ośmdziesiąt cztery ct.
1 spodnie „ „	3	81	trzy zł. ośmdziesiąt jeden „
1 czapka polowa dla ułanów obrony krajowej	—	88	ośmdziesiąt ośm „
1 ułanka „ „	6	53	sześć zł. pięćdziesiąt trzy „
1 płaszcz „ „	13	89	trzynaście zł. ośmdziesiąt dziewięć „
1 spodnie do butów (nowego kroju) „ „	4	73	cztery zł. siedemdziesiąt trzy „
1 opaska „ „	—	49	czterdzieści dziewięć „
1 para obuwia skózanego 7 klasy wielkości	5	18	pięć zł. osmnaście „
1 „ „ 8 „ „	5	13	pięć „ trzynaście „
1 „ „ 9 „ „	5	01	pięć „ jeden „
1 „ „ 10 „ „	5	03	pięć „ trzy „
1 pasek do spodni „ „	—	19	dziewiętnaście „
1 pas ze sprzączką, dla piechoty obrony kraj.	—	53	pięćdziesiąt trzy „
1 kaleta do pasa na bagnet od karabinu repeterowego „ „	—	22	dwadzieścia dwa „
1 rzemień do karabinu „ „	—	35	trzydzieści pięć „
1 rzemień do płaszcza z 2 sprzączkami „ „	—	12	dwadzieścia „

Wiedeń, w styczniu 1896.

Od c. k. Ministerstwa obrony krajowej.

L. 3038 (1682 3—3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Teofli Wilkoszowej w kwocie 10 zł. z pn. w dniu 24 marca 1896 i 24 kwietnia 1896 każdym razem o godzinie 9 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 188 gm. Korabniki w 1/4 części Wojciecha Frankowskiego w 3/4 części małoletniej Maryanny Frankowskiej własnej.

Cena wywołania wynosi 240 zł.

Wadyum 24 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adw. Dzikowski z substytucją dr. Goldberga kandydata advokatury w Skawinie.

Skawina, 24 lipca 1895.

L. 4300 (1683 3—3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Anny Suder i jej małoletnich dzieci w kwocie 1000 zł. z pn. dnia 27 marca 1896 i 28 kwietnia 1896 każdym razem o godzinie 9 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 282 gm. gminy Mogilany.

Cena wywołania wynosi 310 zł.

Wadyum 31 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adw. Dzikowski z substytucją dr. Goldberga kandydata advokatury w Skawinie.

Skawina, 26 października 1895.

L. 4821 (1680 3—3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy Oszczędności w Wieliczce w kwocie 450 zł. z pn. dnia 24 marca i 28 kwietnia 1896 każdym razem o godz. 8 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 136 i 152 gm. Włosań własnością Maryanny Sikora będącej.

Cena wywołania wynosi 1065 co do realności lwh. 136 a 30 zł. co do realności lwh. 152.

Wadyum 106 zł. 50 ct. co do realności lwh. 136 a, 3 zł. co do realności lwh. 152.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adw. Dzikowski z substytucją kandydata advokackiego dr. Goldberga w Skawinie.

Skawina, dnia 30 grudnia 1895.

L. 23366 (1666 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyj kasy oszczędności miasta Tarnopola a to 2 rat po 18 zł. 90 ct. w. a. i 276 zł. 32 ct. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie dnia 19 marca i 16 kwietnia 1896 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 42.385 i 386 ks. gr. dla gminy kat. Hładkie Aleksandra i Semka Sidoraków własnych.

Cena wywołania wynosi 845 zł. wa.

Wadyum 84 zł. 50 ct. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Tarnopol, dnia 7 grudnia 1895.

L. 2132 (1681 3—3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia należnych rat pożyczki 200 zł. mianowicie płatnych dnia 1 czerwca 1885 w kwocie 30 zł. i dnia 1 grudnia 1885 w kwocie 29 zł. 60 ct. z pn. na rzecz powiatowej kasy Oszczędności w Wieliczce dnia 24 marca i dnia 29 kwietnia 1896 każdym razem o godz. 9 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 66

Walentego Keskiewicza lwh. 612 Jana Gładysiewicza i 680 Mieczysława i Maryanny Klimasów własnością będących w Skawinie.

Cena wywołania wynosi dla realności lwh. 66 kwotę 155 zł. dla realności lwh. 612 kwotę 109 zł. a dla realności lwh. 680 kwotę 35 zł. czyli razem 299 zł.

Wadyum dla realności 66 16 zł. dla lwh. 612 11 zł., a dla lwh. 680 3 zł. 50 ct. czyli razem dla wszystkich realności 30 zł. 50 ct.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w Registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany Walenty Lisiński w Skawinie Skawina, dnia 15 czerwca 1895.

L. 6395 (1684 3—3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Władysława Czapkiewicza w kwocie 29 zł. 33 ct. z pn. dnia 7 kwietnia i 8 maja 1896 każdym razem o godz. 9 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 82 gm. kat. Korabniki Stanisława Mięty własnej.

Cena wywołania wynosi 186 zł.

Wadyum 18 zł. 60 ct.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adw. Dzikowski z substytucją dr. Goldberga w Skawinie.

Skawina, 17 grudnia 1895.

L. 1068 (1614 2—3)
Sąd powiatowy Kęki odbędzie egzekucyjną licytację realności pod nk. 802 w Kętach, Franciszka Magiery a względnie jego nieobjętej masy spadk. własną w budynku sądowym w dwóch terminach w dniach 20 kwietnia i 20 maja 1896 każdym razem o godz. 10 rano, na drugim terminie niżej ceny wywołania 424 zł. 25 ct.

Wadyum 43 zł.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono adw. dr. Chrzanowskiego.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kęty, 4 lutego 1896.

L. 14406 (1565 2—3)
W sprawie egzekucyjnej Józefa Feinera przeciw Katarzynie z Kałuzińskich Szczyrzykowej pto 57 zł. 23 ct. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dwóch terminach to jest dnia 10 kwietnia 1896 i dnia 15 maja 1896 zawsze o godz. 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 90 w Płaszowie położonej.

Cena szacunkowa wynosi 765 zł. 50 ct.

Wadyum 77 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. adw. dr. Peiper w Podgórzu.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze, dnia 5 grudnia 1895.

L. 12584 (1718 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zborowie podaje do wiadomości, iż w dniach 26 marca i 27 kwietnia 1896 o godz. 10 rano odbędzie się w tymże Sądzie celem ściągnięcia wierzytelności w kwocie 230 zł. z pn. licytacja realności objętej whl. 1121 gm. Jezierzna własnej Leiby Gruna a to na drugim terminie także niżej ceny szacunkowej w kwocie 500 zł.

Wadyum 10 pr. ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Nagler w Zborowie.

Zborów, dnia 28 listopada 1896.

L. 15574 (1568 2—3)
W sprawie egzekucyjnej powiatowej kasy oszczęd. w Wieliczce przeciw Micha-

łowi i Józefie małż. Czajewiczom pto 2500 zł. odbędzie się w tut. Sądzie w dwóch terminach t. j. dnia 13 kwietnia 1896 i dnia 22 maja 1896 zawsze o godz. 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 69 w Ludwinowie położonej.

Cena szacunkowa wynosi 2930 zł. wa.

Wadyum 300 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. adw. dr. Feuerstein w Podgórzu.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze, 23 grudnia 1895.

L. 12774 (1672 2—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 13 kwietnia 1896 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 8 czerwca 1896 nawet poniżej takiej licytacja realności według wyk. hip. 206 gm. Bursztyn Magdaleny Obrockiej własnej na rzecz Ire Ozy-asza Schlesingera pto 50 zł. z pn.

Cena wywołania 150 zł.

Wadyum 10 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem p. Feliksa Błockiego.

Bursztyn, dnia 15 stycznia 1896.

L. 6488 (1701 2—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Tarnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie 5 rat pożyczkowych po 7 zł. 50 ct. galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie z należnościami dodatkowymi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności lwh. 164 ks. gr. gm. kat. Janowice Tomasza Cebuli własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez publiczną licytację w Sądzie tut. w dwóch terminach 8 kwietnia i 20 maja 1896 każdym razem o godz. 10 rano.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość przez Dyrekcję egzekwującego Zakładu przy udzieleniu pożyczki przyjęto a to co do realności lwh. 164 kwota 260 zł. zaś co do realności lwh. 246 kwota 240 aw. poniżej której w terminie pierwszym realności sprzedane nie będą.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacji złożone się mające wynosi 26 zł. i 24 zł. wa.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu powiatowego miejsko delegowanego.

Tarnów, dnia 23 grudnia 1895.

L. 14876 (1713 2—3)
Mościcki Sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie Teodora Tymkiewicza w kwocie 168 zł. wa z pn. odbędzie się egzekucyjna licytacja realności, pod lk. 307 w Mościskach stanowiącej połowę ciała hip. wyk. hip. l. 567 i ciała hipotecznego wyk. hip. 569 tejże gminy a dłużników Michała i Antoniny małż. Musiejowskich własnej tamże w dniach a to 13 marca i 17 kwietnia 1896 o godz. 10 rano.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta sprzedana tylko za cenę wywołania a to połowy wykazu hip. l. 567 w kwocie 220 zł. aw., a wyk. hip. 569 w kwocie 435 zł. lub wyżej niej na drugim i niżej tejże.

Wadyum wynosi 66 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w Sądzie.

Mościska, dnia 20 listopada 1895.

L. 8635 (1715 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 275 zł. 90 ct. aw. z pn. odbędzie się na rzecz Banku wzajemnych ubezpieczeń „Sławia“ w

w tut. sądzie powiatowym egzekucyjna licytacja posiadłości lwh. 39 gm. kat. Błozwi dolnej objętej dłużniczki Anny z Maryniaków Kowal vel Kowalskiej własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 15 kwietnia i 20 maja 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a na drugim nawet poniżej takowej jednakowoż nie niżej 2/3 części ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi dla realności pod l. kwotę 2192 zł. wa.

Wadyum wynosi 10⁰/₁₀ tj. 219 zł. 20 ct.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest p. Stanisław Dembowski c. k. notaryusz w Rudkach.

Rudki, 15 listopada 1895.

L. 6771 (1641 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Myślenicach podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 13 kwietnia i 26 maja 1896 o godz. 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 433 w Sułkowicach położonej według whl. 343 ks. gr. tejże gminy objętej, Jana Bieli syna Franciszka własnej na rzecz powiatowej Kasy oszczędności w Wadowicach o 500 zł. z przynależnościami.

Cena wywołania 850 zł. wa.

Wadyum 85 zł. wa.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy

Myślenice, dnia 20 listopada 1895.

L. 5475 (1805 1—3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 18 marca 1896 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 15 kwietnia 1896 nawet poniżej takiej licytacja realności wyk. hip. 686 ks. gr. gminy Zadwórze objętej Michała Sawczyn własnej na rzecz Towarzystwa Zaliczkowego w Glinianach pto 136 zł. 68 ct. z pn.

Cena wywołania 70 zł., wadyum 7 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem pana Szymona Czestynskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Gliniany, 15 grudnia 1895.

L. 9749 (1807 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności 65 zł. z pn. odbędzie się na rzecz powiatowej kasy oszczędności w Wadowicach w tut. Sądzie przymusowa sprzedaż posiadłości whl. 76, 2/4 części realności lwh. 281 i realności lwh. 261 gm. kat. Izdebnik objętych dłużników Józefa Matuły i Piotra Duszy własnych w dwóch terminach mianowicie dnia 10 lutego i 10 marca 1896 każdym razem o 10 godz. rano.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiony p. adw. dr. Braszewicz w Kalwaryi.

Cena wywołania wynosi co do pierwszej realności 805 zł., co do drugiej 42 zł. 50 ct. co do trzeciej 100 zł.

Wadyum 81 zł., 4 zł. 25 ct. i 10 zł. Kalwaryja 29 listopada 1895.

L. 15545 (1753 1—3)

W sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie przeciw Kreindli 1 śl. Jäger 2 śl. Manhard o cztery raty po 30 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie o godz. 10 rano dnia 10 marca 1896 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 10 kwietnia 1896 także poniżej takiej przymusowa licytacja realności pod lk. 33 w Podhajcach wykazem hipotecznym l. 1299 ks. gr. Podhajce objętej.

Cena wywołania 1400 zł.

Wadyum 140 zł.

Wyciąg hipoteczny i protokół opisaną przynależności przejrzeć można w registraturze tusąd.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kurator dr. M. Roth.

C. k. Sąd powiatowy.

Podhajce, 20 stycznia 1896.

L. 744 (1745 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 19 marca 1896 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 16 kwietnia 1896 nawet poniżej takiej licytacja 1/5 części realności wyk. hip. l. 184, 1/10 części realności wyk. hip. l. 185 i 1/15 części realności wyk. hip. l. 78 ks. gr. gm. Górki objętych, dłużnika Franciszka Pietranowicza własnych na rzecz powiatowego Tow. zal. w Brzozowie pto 200 zł. aw. z pn.

Cena wywołania dla 1/5 whl. 184 kwota 642 zł., dla 1/10 whl. 185 kwota 21 zł., dla 1/15 części whl. 78 kwota 3 zł. 86-1 ct.

Wadyum dla 1/5 whl. 184 kwota 64 zł. 20 ct., dla 1/10 whl. 185 kwota 2 zł. 10 ct., dla 1/15 whl. 78 kwota 38-61 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Wincentego Dańca z Brzozowa.

Brzozów, dnia 15 lutego 1896.

L. 1407 (1743 1—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte Biala wird kundgemacht: Es ist über Ansuchen der Herrschaft Żywiec die exekutive Versteigerung der dem Josef Niemezyk gehörigen auf 93 fl. geschätzten Realität G. E. Zl. 24 in Janowice bewilligt und sind hiezu zwei Feilbiethungstermine auf den 28 März 1896 und 28 April 1896 10 Uhr Vormittag mit dem Anhang angeordnet worden; dass diese Realität bei der ersten Feilbiethung nur um oder über den Schätzungswerth, bei der zweiten aber auch unter demselben hintangegeben wird.

Die Lizitationsbedingungen, wornach wie jeder Lizitant 10 pr. Vadium zu erlegen hat, so wie das Schätzungsprotocoll, und der Grundbucheextrakt können in der hg. Registratur eingesehen werden.

Zum Curator der unbekanntenen Gläubigern ist der H. Dr. Cieszyński Advocat in Biala bestellt worden.

Biala, am 20 Februar 1896.

Konkursy.

L. 73866 (1687 3—3)

Celem nadania jednego posagu w kwocie dwustu (200) zł. z fundacji śp. Tomasza Kiełbusiewicza rz. k. plebana w Dzikowcu ogłasza się niniejszym konkurs.

Posag ten zostanie przyznany pannie lub wdowie wyznającej religię katolicką a wykazującej pokrewieństwo z śp. fundatorem tudzież obyczajne i religijne zachowanie się.

Przyznany posag zostanie ulokowany, a wydanie jego nastąpi dopiero po wyjściu obdarzonej za mąż.

Prawo nadawania tego posagu służy Wydziałowi krajowemu.

Podania należy wnieść do Wydziału krajowego najpóźniej do dnia 30 czerwca 1896 i załączyć do nich:

1. metryką chrztu kandydatki,

2. metrykę chrztu lub inne wiarogodne dokumenta wykazujące należyte pokrewieństwo kandydatki z śp. fundatorem.

3. świadectwo wystawione przez miejscowego księdza proboszcza stwierdzające obyczajne i religijne zachowanie się kandydatki.

4. świadectwo o stosunkach majątkowych kandydatki i jej rodziców.

Z Wydziału krajowego

Królestwa Galicyi z Wiel. Ks. Krakowskiem We Lwowie, dnia 21 lutego 1896.

L. 759 (1659 3—3)

Przy c. k. Starostwie górniczym w Krakowie jest do obsadzenia miejsce jednego kancelisty z poborami XI klasy rangi (600 zł. pensji i 180 zł. systemizowanego dodatku aktywalnego).

Ubiegający się o tę posadę, którzy ukończyli 18 rok życia muszą wykazać się za pomocą oryginalnych świadectw lub tychże wierzytelnych odpisów, że oprócz ogólnego wykształcenia, jakie daje niższa szkoła realna lub niższe gimnazjum posiadają dokładną znajomość polskiego i niemieckiego języka w słowie i piśmie, i że się nadają do służby kancelaryjnej, a nadto że mają pewną biegłość w kopiowaniu linearnych i sytuacyjnych rysunków.

Własnoręczne podania należy wnieść do podpisanego c. k. Starostwa górniczego w przeciągu 4 tygodni licząc od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w gazecie „Wiener Zeitung“ (Gazeta Wiedeńska).

Przy rozdaniu tej posady, jeżeli takowa nie będzie nadana urzędnikowi już czynnemu lub kwieswanemu, przed innymi ubiegającymi się daje się pierwszeństwo na zasadzie ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 nr. 60 dz. p. p. uprawnionym do tego podoficerom, którzy udowodnią zupełne uzdolnienie do tej służby.

Z c. k. Starostwa górniczego w Krakowie

dnia 2 marca 1896.

L. 401 (1688 3—3)

Niniejszym rozpisuje się konkurs na posadę lustratora majątków gminnych i czynności Zarządów drogowych przy Wydziale powiatowym w Żywcu z płacą roczną w kwocie 600 zł.

Posada ta nadana zostanie prowizorycznie.

Kompetenci winni wykazać uzdolnienie odpowiednie i dotychczasowe zajęcia.

Podania należy wnieść najpóźniej do końca marca 1896.

Z Wydziału powiatowego.

W Żywcu, dnia 28 lutego 1896.

L. 37 (1720 1—2)

Na posadę akuszerki okręgowej w Podkaminieniu powiat Rohatyn.

Do okręgu tego należy 12 gmin i obszarów dworskich, z liczbą ludności 9183.

Roczna płaca wynosi 100 zł. którą wypłacać będzie Wydział powiatowy w Rohatynie w ratach miesięcznych z dołu.

Nadto w podróżach do miejscowości oddalonych o 3 lub więcej kilometrów od Podkaminienia i z powrotem, gdy akuszerka zostanie zawezwana do ubogiej kobiety rodzącej, będą dotyczące gminy i obszary dworskie dostarczać bezpłatnie podwozy.

Obowiązkiem akuszerki okręgowej będzie udzielać bezpłatnej pomocy ubogim kobietom rodzącym tak w gminach jak i na obszarach dworskich, oraz odbywać pierwszą kąpiel dziecka bez osobnego wynagrodzenia.

Kandydatki chcące ubiegać się o tę posadę, mają przedłożyć podania swe wraz z dyplomem szkoły akuszerki, lub wierzytelnym odpisem tegoż i świadectwem moralności, najpóźniej do dnia 15 kwietnia 1896 r. Wydziałowi powiatowemu w Rohatynie.

Rohatyn, 29 lutego 1896.

Wydział powiatowy.

L. 3262 (1756 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Niniejszym ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie w c. k. Seminarjach nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela starszego w c. k. Seminarjum nauczycielskiem męskim w Rzeszowie z kwalifikacją do szkół średnich, lub przynajmniej wydziałowych z przedmiotów grupy językowo-histerycznej, głównie zaś do udzielania nauki języka niemieckiego, z językiem wykładowym polskim;

2. Na posadę nauczyciela starszego w c. k. Seminarjum nauczycielskiem męskim w Samborze z kwalifikacją nauczycielską do szkół rolniczych średnich a względnie niższych, a to do udzielania nauki gospodarstwa wiejskiego i nauk przyrodniczych z językiem wykładowym polskim i ruskim;

3., 4. Na dwie posady nauczycieli starszych w c. k. Seminarjum nauczycielskiem męskim w Krośnie, z kwalifikacją do szkół średnich lub przynajmniej wydziałowych z językiem wykładowym polskim, a mianowicie: na jedną do udzielania nauki przedmiotów grupy matematyczno-przyrodniczej, na drugą zaś do udzielania nauki przedmiotów grupy językowo-histerycznej, głównie zaś języka niemieckiego i ruskiego;

5. Na posadę nauczyciela starszego w c. k. Seminarjum nauczycielskiem męskim w Sokalu, z kwalifikacją do szkół średnich lub przynajmniej wydziałowych z językiem wykładowym polskim i ruskim, przedmiotów grupy językowo-histerycznej, głównie zaś do udzielania nauki języka polskiego i niemieckiego;

6. Na posadę nauczyciela starszego w c. k. Seminarjum nauczycielskiem męskim

w Tarnowie, z kwalifikacją do szkół średnich lub przynajmniej wydziałowych z językiem wykładowym polskim, z przedmiotów grupy matematyczno-przyrodniczej;

7., 8. Na dwie posady nauczycieli szkoły ćwiczeń w c. k. Seminarjum nauczycielskiem męskim w Samborze, z kwalifikacją do szkół wydziałowych, a mianowicie na jedną z językiem wykładowym polskim, na drugą zaś z językiem wykładowym polskim i ruskim;

9. Na posadę prowizorycznego nauczyciela szkoły ćwiczeń w c. k. Seminarjum nauczycielskiem męskim w Tarnowie z kwalifikacją do szkół wydziałowych z językiem wykładowym polskim do udzielania nauki przedmiotów grupy językowo-histerycznej.

Do każdej z posad, wymienionych pod l. 1 do 6 przywiązana jest roczna płaca po 1000 zł., dodatek aktywalny według IX. kl. rangi i prawo pobierania dodatków pięcioletnich w rocznej kwocie 200 zł., zaś do posad wymienionych pod 7, 8 i 9 roczna płaca po 800 zł., dodatek aktywalny według X. klasy rangi i prawo pobierania dodatków pięcioletnich w rocznej kwocie 100 złr.

Kompetenci, ubiegający się o którąkolwiek z powyższych posad, lub o inne posady podobne, które ewentualnie opróżnić się mogą, mają swe podania należyte udokumentowane, wnieść za pośrednictwem swej władzy przełożonej do Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 15 marca 1896.

Kompetenci, pełniący obowiązki w publicznych szkołach ludowych i pragnący, aby spędzone w służbie dotychczasowe lata były im na posadzie, o którą kompetują, policzone nie tylko do ogólnej ilości lat służby, ale także do przyznania dodatków pięcioletnich w myśl §§. 2 i 8 ustawy państwowej z dnia 19 marca 1872 (Dz. u. p. Nr. 29), względnie w myśl §§. 2 i 5 ust. pań. z d. 19 marca 1872, (Dz. u. p. Nr. 28), mają w swych podaniach wyraźnie oświadczyć, czy i w jakim zakresie w razie zamianowania ruszą sobie pretensje do korzyści, dopuszczalnych w myśl zacytowanych wyżej postanowień co do przyznawania dodatków pięcioletnich.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 11 lutego 1896.

L. 15431 (1761 1—3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Bodakach w powiecie Gorlickim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł.

Pobory:

płaca rocznych 150 zł.

ryczałt kancelaryjny 40 zł.

i wynagrodzenie 240 zł. za codziennego posłańca pieszego do Gorlic i napowrót.

Podania należy wnieść najpóźniej do 15 marca br do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 28 lutego 1896.

Upadłości.

L. 150 (1662 3—3)

Zawiadamiam wierzycieli masy konkursowej Nathana Rosenwassera, że zarządca masy przedłożył pod dniem 19 stycznia 1896 ostateczny plan podziału masy, który przejrzeć można bądź u komisarza konkursowego bądź też u zarządcy masy.

Wszelkie zarzuty przeciw temu planowi winny być zgłoszone ustnie lub pisemnie u komisarza konkursowego do d. 20 marca 1896.

Zarazem wyznaczam audyencyę na dzień 26 marca 1896, na której ogół wierzycieli powożmie przedewszystkiem postanowienie co do przyznania zarządcy masy policzonego przez niego honorariumu za zastępstwo masy przez czas od 15 września 1893 do dnia 20 stycznia 1896 ewentualnie i za czas następujący aż do ukończenia konkursu, a następnie nad poczynionemi zarzutami przeprowadzi rozprawę i ustali rozdział funduszu masy.

Na audyencyę tę wzywam ogół wierzycieli a przedewszystkiem zarządcę masy i wydział wierzycieli.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz 25 lutego 1896.

C. k. Komisarz konkursowy.

L. 7930 (1728)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie ogłasza, że w skutek jednomyślnego wyboru wierzycieli w dniu 21 lutego 1896 dokonanej adwokata dr. Zygmunta Blatteis zarządcą, zaś adw. dr. Tadeusza Gluzińskiego zastępcą zarządcy masy upadłości firmy prot. I. Pamm et Weisslitza, tudzież spółników jawnych Izraela Mojżesza alias Moritza Weisslitza i małol. spadkobierców Jakóba Panna, Berty vel Bronisławy Pammowej i Leona Panna pod opieką matki Jeanety Pammowej pozostających ustanowionym został.

Kraków, 28 lutego 1896.

Księgi gruntowe.

L. 2004 (1740)

Komisya hipoteczna przy Prezydium c. k. Sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, że arkusze posiadania wraz z aktami dotyczącymi założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Orawczyk powiatu sądowego Skolskiego złożone zostały w c. k. Sądzie powiatowym w Skolem do powszechnego przejrzania.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszków posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w c. k. Sądzie powiatowym w Skolem do dnia 31 marca 1896.

Sambor, 5 marca 1896.

L. 1881 (1739)

Komisya hipoteczna przy Prezydium c. k. sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, że arkusze posiadania wraz z aktami dotyczącymi założenia nowej księgi gruntowej dla gmin katastralnych Duba i Lecówka z Dubszarą powiatu sądowego Roźniatowskiego złożone zostały w c. k. Sądzie powiatowym w Roźniatowie do powszechnego przejrzania.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszków posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w c. k. Sądzie powiatowym w Roźniatowie do dnia 31 marca 1896.

Sambor, 5 marca 1896.

Wyroki prasowe.

L. 4967 (1725)

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratorji Państwa orzekł, że treść artykułu z napisem „Sen o raj“ umieszczonego na str. 61 i 62 w nr. 5 pisma peryodycznego „Chochlik krakowski“ z daty Kraków 1896 zawiera przedmiotową istotę wysępku z § 516 uk. i dalsze rozszerzenie inkryminowanego artykułu zostaje wzbronione.

Kraków, 4 marca 1896.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1402 (1673 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia nawiadomą z życia i miejsca pobytu Franciszkę Florek po Marcinie, że Mojżesz Werner wniósł przeciw niej pod dniem 29 stycznia 1896 do l. 1402 pozew o zapłacenie kwoty 4 zł. na który termin do rozprawy na dzień 20 marca 1896 o godzinie 9 rano w tutejszym Sądzie wyznaczono i pozew ten ustanowionemu dla niej kuratorowi dr. Wincentemu Dańcowi z Brzozowa doręczono.

Wskutek tego wzywa się Franciszkę Florek ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzieliła lub innego pełnomocnika sobie ustanowiła gdyż wynikłe z zaniedbania tego skutki sama sobie przypisze.

Brzozów, dnia 12 lutego 1896.

L. 1239 (1667 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko del. w Tarnopolu uwiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Antoniego Rogala, że Mikołaj Rogal wniósł przeciw niemu pod dniem 22 stycznia 1896 l. 1239 pozew o uznanie prawa własności połowy par. bud. kat. l. 31 i par. gr. kat. l. 23/4 i 23/5 tudzież do całych par. kat. l. 778 i 1721/2 w Borkach wielkich położonych, wskutek czego wyznaczony został do rozprawy ustnej termin na dzień 24 marca 1896 dla pozwanego zaś ustanowionemu kuratorem ad actum adw. dr. Schmiedt z Tarnopola.

Wzywa się przeto niewiadomego z życia i miejsca pobytu Antoniego Rogala, aby wezwanie przed wyznaczonym terminem podał tutejszemu Sądowi imię i nazwisko pełnomocnika swego lub też ustanowionemu dlań kuratorowi udzielił potrzebnych do przeprowadzenia tego procesu informacyj i środków dowodowych, w przeciwnym bowiem razie rozprawa z ustanowionym dlań kuratorem przeprowadzona zostanie.

Tarnopol, dnia 24 stycznia 1896.

L. 4252 (1686 3—3)

Tutejszym obwieszczeniem z dnia 29 maja 1893 l. 27695 ogłoszony został zakaz przesyłania rossyjskich pieniędzy papierowych w listach zwykłych lub rekomendowanych do Rossyi pod zagrożeniem konfiskaty czarnej części zawartości na rzecz rossyjskich władz cłowych.

Gdy według oznajmienia tamtejszych władz mimo tego zakazu bywają przesyłane w listach do Rossyi rossyjskie pieniądze papierowe, przeto przypomina się Publiczności powyższy zakaz celem zastosowania się do niego w przyszłości.

Lwów, dnia 25 lutego 1896.

Z c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów.

L. 22990 (1587 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu ustanowił w sprawie wekslowej Mojżesza Scheina przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Pawłowi Bulakowi pto 30 zł. wa., kuratorem Wgo Pana Dr. Sygalla adw. w Tarnopolu i doręczył temuż nakaz zapłaty dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Pawła Bulaka przeznaczony. Zastępcą kuratora dr. Sygalla mianowano dr. Parnassa adwokata w Tarnopolu.

Rzecz więc pozwanej będzie przeznaczonemu dla kuratorowi odpowiednich informacji w należytych czasie udzielić, lub osobiście względnie przez ustanowić się mającego pełnomocnika się bronić.
Tarnopol, dnia 14 grudnia 1895.

L. 1219 (1786 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Jachra, iż przeciw niemu wniósł Leib Anger pozew o zapłacenie kwoty 9 zł., na który do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 31 marca 1896 o godz. 9 rano wyznaczony został.

Wzywa się zatem Antoniego Jachra, aby do rozprawy stawiał się osobiście, lub przez pełnomocnika, gdyż inaczej przeprowadzi się rozprawę z ustanowionym dla niego kuratorem Janem Jachrem z Jonin.
Tuchów, dnia 12 lutego 1896.

L. 743 (1782 1—3)
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Tomasza Kmiecica, że w sporze drobiazgowym Jakóba Tenzera dla niego kuratorem ad actum adwokata dr. Strowskiego i że termin do rozprawy drobiazgowej na 10 kwietnia 1896 wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Ropczyce, 23 stycznia 1896.

L. 2483 (1744 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bolechowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Fuhra, że Maryja Romanyszyn przeciw niemu skargę o zapłacenie kwoty 50 zł. wa. wniosła, wskutek której po ustanowieniu dla niego kuratora ad actum w osobie p. Wilhelma Petryckiego termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 8 kwietnia 1896 o 9 rano wyznaczony został.

C. k. Sąd powiatowy.
Bolechów, dnia 4 marca 1896.

L. 464/pr (1755 1—3)
Prezydent c. k. Sądu krajowego wyższego zamianował dla drugiej zwyczajnej dnia 27 maja 1896 o godzinie 9 rano rozpocząć się mającej kadencji sądów przysięgłych przy tutejszym c. k. Sądzie obwodowym c. k. Prezydenta Augusta Schmidta przewodniczącym Sądu przysięgłych a zastępcami przewodniczącego radców Sądu krajowego Henryka Alschera, Outokara Ansona, Jana Wiehańskiego, Alfreda Manasterskiego, Alfreda Zawadzkiego, Justyna Bogusławskiego.

Z Prezydium c. k. Sądu obwodowego
Złoczów, dnia 5 marca 1896.

K 2622 (1674 3—3)
W sporze drobiazgowym Jana Pulnika przeciw Józefie Dąbrosiowej i niewiadomemu z miejsca pobytu Adamowi Dąbrosiowi o 20 zł. ustanawia się kuratorem dla tegoż niewiadomego z miejsca pobytu p. dr. adw. Szancera i do rozprawy drobiazgowej wyznacza się termin na dzień 27 marca 1896 o 9 rano.
Dąbrowa, 26 lutego 1896.

L. 7012 (1598 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kozowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Izaka Majera Schönfelda, że celem doręczenia mu ts. uchwały z 29 czerwca 1893 l. 4257, którą dozwolono na rzecz Herscha Reitmana na podstawie aktu notaryalnego Kozowa 2 kwietnia 1891 i cesy Tarnopol 8 stycznia 1892 przez Izaka Majera Schönfelda na rzecz Herscha Reitmana zeznanej, intabulację prawa zastawu dla sumy 100 zł. w stanie biernym połowy realności lwh. 784 gminy kat. Kozłów, Tauby Flam własnej, ustanowiono kuratora Abrahama Adlera z Kozłowa.
Kozowa, 6 września 1895.

L. 4264 (1597 2—3)
Zawiadamia się niewiadomą z życia i miejsca pobytu Rozalię Węglarzową, że w sprawie egzekucyjnej Jakóba Feldschreibera przeciwko niej pto 27 zł. 13 ct. z pn. kuratorem ad actum dla niej Bazyli Górski ustanowionym został.

C. k. Sąd powiatowy.
Krośnice, 3 grudnia 1895.

L. 6233 (1712 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Makowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Babinę, że pod dniem 21 grudnia 1895 l. 6233 wniósł przeciw niemu Jan Kaehnke pozew o zapłatę kwoty 87 zł. 84 ct. z pn., że dla niego ustanowiono kuratorem Jana

Dragosza z Jachówki i do rozprawy sumarycznej wyznaczono termin na dzień 8 kwietnia 1896 godzinie 9 rano.

Wzywa się zatem Jana Babinę, aby kuratorowi środków do obrony dostarczył lub też innego zastępcę sobie obrał i Sądowi wymienił, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam poniesie.
Maków, dnia 7 stycznia 1896.

L. 10727 (1679 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Rymanowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wania Michalika, że przeciw niemu Towarzystwo zaliczkowe w Rymanowie wniosło pozew o zapłatę 50 zł., na który wyznaczono termin na dzień 27 marca 1896 o godzinie 9 rano i że dla ochrony jego praw Klemensa Niemca kuratorem ustanowiono.

Wzywa się zatem Wania Michalika, by udzielił ustanowionemu dlań zastępcy potrzebnych informacji, lub też innego pełnomocnika ustanowił, gdyż inaczej skutki tego zaniedbania sam poniesie.
Rymanów, 13 grudnia 1895.

L. 16701 (1677 3—3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia nieznaną z życia i miejsca pobytu Anastazję Lewicką i Franiszkę Lewicką, że przeciw nim wnieśli Zofia z Tresslerów Wideduhl i Mojżesz Goldberg pozew o wykreślenie sum 1125 zł. względnie 915 zł. wykazem hipotecznym 1750 karty C. poz. 1 lit. e. i d. intabulowanych z pn., że na takowy termin do rozprawy na dzień 8 kwietnia 1896, godzinie 9 rano wyznaczono i kuratorem onychże adw. Baczyński go ustanowiono i wzywa je, aby temuż kuratorowi środków obrony, dostarczyły, lub innego zastępcę mianowały.
Stryj, 19 lutego 1896.

L. 4655 (1685 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Żmigrodzie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Bartulę, że przeciw niemu wniosła Katarzyna Rozpind pozew de praes 5 lipca 1895 r. l. 4485 o sumę 50 zł. wa. i że na takowy termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 27 marca 1896 r. o godz. 10 rano w tutejszym Sądzie wyznaczonym i że dla Józefa Bartuli kuratorem Piotr Nowosielski ustanowiony został.

Wzywa się przeto Józefa Bartulę, aby się z ustanowionym kuratorem porozumiał i jemu dowodów obrony dostarczył lub też innego pełnomocnika tut. sądowi przedstawił.
Żmigrod, 14 lutego 1896.

L. 20061 (1576 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie egzekucyjnej Kasy oszczędności miasta Kołomyi przeciw Markusowi Kahane także Mordkowi Blum zwanemu o 425 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu dłużnika Markusa Kahane także Mordka Blum adw. dr. Wieselberga kuratorem z substytucją adw. dr. Hullesa i doręczył kuratorowi adw. dr. Wiesenbergowi uchwałę z 28 września 1895 l. 13638, pozwalającą intabulację egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 425 zł. aw. z pn. w stanie biernym realności wyk. hip. l. 17 IV dziel. miasta Kołomyi dłużnika Markusa Kahane czyli Mordka Blum vel Kahane własnej dla tegoż dłużnika przeznaczoną.
Kołomyja, 2 stycznia 1896

L. 4439 (1530 3—3)
Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Izraela Knoblera że na prośbę Jakóba Angermana wydano przeciw niemu dnia 22 lutego 1896 l. 4439 nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. z pn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Krobi kiemu z wzwaniem, aby w czasie należytych udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.
Stanisławów, 22 lutego 1896

L. 2573 (1676 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Dmitra Juszcza, że dnia 15 lutego 1896 dr l. 2573 wniósł przeciw niemu i spółnikom Stefan Najduch skargę o oddanie gruntu w Bednarce, na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 16 kwietnia 1896 o godz. 9 przed południem, tudzież, że dla niewiadomego z miejsca pobytu, pozwanej ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. dr. Sterna adw. z Gorlic.
Będzie zatem rzeczą pozwanej kuratorowi swemu wcześniej udzielić informacji do obrony, lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniedbania tych ostrożności wyniknąć mogące pozwany sam sobie przypisać będzie musiał.
Gorlice, 17 lutego 1896.

Doniesienia prywatne.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitum centa, listym petitum dwa centy.

Pracownia sukien damskich i nauka kroju Maryi Chomickiej wykonuje wszelkie zamowienia według najnowszych wzorów francuskich w jak najkrótszym czasie po nader umiarkowanych cenach. Ul. Krakowska 20.

Notaryat Złoty Potok poszukuje kandydata do zastępstwa uzdolnionego. 331

Podajemy do wiadomości, iż pierwszy ośmiodniowy wiosenny **Jarmark** na konie odbędzie się w **Tarnopolu** dnia 30 marca br. i dni następnych. 1660

Bałabanówka

na wystawie krajowej za najlepszą przez Szanowną Publiczność uznana
czysta, stara żytnia wódka bez cukru i bez anyżu
Najlepszy środek do uniknięcia influeney, ponieważ zupełnie zastępuje koniak francuski.

Handel Karola Bałabana we Lwowie

Skrzynka pocztowa 5ko zawiera 2 flaszki i skuteczniarn zamówienia z prowincyi, odwrotną pocztą. 185

Zaproszenie.

Niniejszem mamy zaszczyt zaprosić P. T. Członków Banku chrześcijańskiego w Kossowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką na **nadzwyczajne walne Zgromadzenie** które się odbędzie w lokalu Banku w Kossowie na Manastersku w dniu 25 marca 1896 o godzinie 2 po południu.

Porządek dzienny:
1. Wybór uzupełniający dwóch członków Dyrekcji i trzech zastępców.
2. Wnioski członków.
Z Rady nadzorczej Banku chrześcijańskiego w Kossowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.
Ks. Jan Popiel, prezes. Antoni Tymków, sekretarz. 5341

Na lokacyę kapitałów nader odpowiednie 4% priorytety budapeszteńskiego Towarzystwa kolei drogowej

Priorytety budapeszteńskiego Towarzystwa kolei drogowej brzmią na koron 10.000, 2000, 1000 i 200 nominalnej i przez losowanie wraz z pięcioprocentową premią tj. koron 10.500, 2100, 1050 i 210 w przeciągu 50 lat wylosowane będą.
Kupony płatne 1 stycznia i 1 lipca wykupione zostaną **bez wszelkich potrąceń.** 235
Do nabycia po kursie dziennym we wszystkich znaczniejszych kantorach wymiany **we Lwowie.**

Krajowy skład publiczny dla zboża i spirytusu we Lwowie połączony ze składem wolnym. Miesiąc luty 1896. I. Zapasy i obrót. 342

Produktów	krajowych			zagranicznych				
	Zapas	Przyjęto	Wydano	Zapas	Zapas	Przyjęto	Wydano	Zapas
	dnia pierwszego	od pierwszego do ostatniego	dnia ostatniego	dnia pierwszego	dnia od pierwszego do ostatniego	dnia ostatniego	dnia ostatniego	dnia ostatniego
zboża metrycznych centnarów; spirytusu hektolitrów a 100 pr.								
Pszensieny	2196-38	—	905-44	1289-94	—	—	—	—
Siemię konopne	400-96	—	—	400-96	—	—	—	—
Jęczmień	579-19	100-64	100-64	579-19	—	—	—	—
Owsa	335-71	16-14	131-45	229-40	—	—	—	—
Grochu	727-57	23-80	221-42	741-95	227-17	—	227-17	—
Bobu i Fasoli	1920-40	273-61	104-44	2089-57	124-27	—	—	124-27
Rzepak	1077-96	137-18	105-00	1110-14	—	—	—	—
Cukru	1580-70	—	796-39	784-31	—	—	—	—
Siemie lniane.	309-97	—	100-00	209-92	—	—	—	—
Linianka	132-14	155-55	200-71	86-98	—	—	—	—
Tymotka	118-39	6-03	102-44	21-98	—	—	—	—
Różnych	553-74	206-59	266-44	49-3-89	100-95	54-26	—	155-21
Ogółem	9933-11	1131-54	3035-37	8023-28	452-39	54-26	227-17	279-48
Ubezp. wartość zł.	118765	12304	45101	85968	4060	1375	1610	3825
Spirytusu	1558-18	243-01	—	1801-19	—	—	—	—
Ubezp. wartość zł.	24904	3159	—	28063	—	—	—	—

II. Stan i obrót poświadczeń składowych i oddzielnie przeniesionych warrantów

Na produkta	Stan	Wydano względnie przeniesiono	Ściągnięto	Stan	Stan	Wydano względnie przeniesiono	Ściągnięto	Stan
	dnia pierwszego	od pierwszego do ostatniego	dnia ostatniego	dnia pierwszego	dnia od pierwszego do ostatniego	dnia ostatniego	dnia ostatniego	dnia ostatniego
	Zboże:							
Poświadczenia skład. sztuk	41	7	16	32	—	—	—	—
Ubezp. wartość zł.	30210	4676	11185	23701	—	—	—	—
Oddzieln. przen. warranty sztuk	38	1	13	26	—	—	—	—
Ubezp. wartość zł.	28110	900	9275	19735	—	—	—	—
Kwota zaliczkowa	15640	500	5000	11140	—	—	—	—
Spirytus:								
Poświadczenia skład. sztuk	9	—	—	9	—	—	—	—
Ubezp. wartość zł.	13783	—	—	13783	—	—	—	—
Oddzieln. przen. warranty sztuk	9	—	—	9	—	—	—	—
Ubezp. wartość zł.	13783	—	—	13783	—	—	—	—
Kwota zaliczkowa	8060	—	—	8060	—	—	—	—

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny.

Obwieszczenie.

Przy losowaniu 5% premiiowanych listów hipotecznych dnia 28 lutego 1896 zostały wylosowane do spłaty:

Ser. A. a 100 zł.

Table with 20 columns of numbers for Ser. A. a 100 zł, including values like 2, 5, 10, 44, 145, 178, 206, 210, 211, 212, 213, 243, 454, 505, 609.

Ser. B. a 500 zł.

Table with 20 columns of numbers for Ser. B. a 500 zł, including values like 42, 53, 58, 76, 90, 124, 151, 251, 253, 280, 338, 354, 402, 458, 493.

Ser. C. a 1000 zł.

Table with 20 columns of numbers for Ser. C. a 1000 zł, including values like 1, 92, 154, 170, 221, 223, 251, 305, 363, 382, 403, 414, 439, 494, 504.

Ser. D. a 5000 zł.

32 35 36 38 39 40 41 47 50 110 117 119 655 757 763 787 788 800 814 847.

Powyższe Listy hipoteczne wypłacane będą w wylosowanych kwotach kapitału dnia 1 września 1896 i z tymże dalem ustaje dalsze oprocentowanie onych.

Kupony wylosowanych a w terminie płatności nieściągniętych listów hipotecznych będą wprawdzie i nadal wypłacane, jednak kwota takowych straconą będzie przy spłacie kapitału (§ 131 statutów)

Wykaz w poprzednich ciągnięciach wylosowanych a jeszcze w obiegu będących 5% premiiowanych listów hipotecznych.

Ser. A. a 100 zł.

Large table with 20 columns of numbers for Ser. A. a 100 zł, including values like 28, 32, 60, 62, 73, 77, 83, 93, 97, 107, 126, 127, 136, 169, 216.

Table with 20 columns of numbers, including values like 8543, 8517, 8518, 8549, 8550, 8555, 8560, 8564, 8565, 8566, 8567, 8568, 8669, 8672, 8673, 8674, 8675.

Ser. B. a 500 zł.

Table with 20 columns of numbers for Ser. B. a 500 zł, including values like 2, 66, 74, 75, 113, 133, 140, 180, 202, 216, 234, 267, 294, 309, 381.

Ser. C. a 1000 zł.

Table with 20 columns of numbers for Ser. C. a 1000 zł, including values like 8, 26, 36, 49, 114, 164, 177, 189, 235, 237, 250, 292, 345, 347, 367.

Ser. D. a 5000 zł.

Table with 20 columns of numbers for Ser. D. a 5000 zł, including values like 1, 12, 23, 29, 43, 68, 102, 112, 133, 146, 95, 198, 203, 216, 217, 233, 239, 251, 267.

Wykaz amoryzowanych kuponów 5% premiiowanych listów hipotecznych płatnych 1 marca 1895:

Ser. C. Nr. 2834, 2835.

płatnych 1 września 1895:

Ser. C. Nr. 4830.

Następne losowanie z końcem sierpnia 1896.

Lwów, dnia 28 lutego 1896

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny.